

Midnatts ROPET

MARANATA
-Du vår Herre
KOM!

Nr 1 • 1999 • Årg 40 • Sprides fritt!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

Tema Katolicism

Guld- bägaren med förödande gift

10 temasidor om
Katolska kyrkan

Sid 14-23

Fortsätt kampen!

Maranatapionjären Arne Imsens
testamente till församlingen

Sid 4-5

Diomares gör juice i kafeterian.

-Vi gav kafeterian "Jesus"

Det är Diomares Benitez, Santo Domingo, som säger så. Tillsammans med sin familj driver hon en liten kafeteria. Genom en dröm förstod hon att de skulle ge den namnet *Cristo Viene Pronto*, Jesus kommer snart.

Diomares var en av de första som kom i kontakt med de syskon från Sverige som grundade Comunidad Maranata. Hennes numera avlidna moster, Elsa Benitez, som varit en period i Sverige, tog som gäst i sitt hem emot den medarbetare från Maranataförsamlingen i Stockholm som först kom till landet. Diomares har alltid ett friskt vittnesbörd och är befriad från det mekaniska mönstret som kännetecknar många kristna – även i Dominikanska Republiken.

Betecknande är vad som hände nyligen när vi gjorde sällskap från ett möte. Vi gick in på en "colmado" (handelsbod) och köpte en dricka. Diomares började vittna. Hon berättade om hur hon blev frälst och hur hennes liv förvandlats. Mannen som arbetade i butiken skruvade ner volymen på radion. Och lyssnade.

Berätta något mer om hur du blev frälst?

-Min mormor var frälst, och genom henne lärde jag känna Bibeln och brukade också följa med henne på möten. När jag var 18 år hade jag en kris. Jag kände mig tom invärtes och förstod att jag behövde möta Jesus Kristus som min Frälsare.

Då jag beslutade mig för att lämna mitt liv åt Honom fylldes jag av Jesu

kärlek och upplevde mening i mitt liv. Innan jag blev frälst tyckte jag mycket om fester och var ofta ute på danser och andra tillställningar. Men jag kände mig inte tillfredsställd, det fattades något. Jag förstår nu att det var Gud som kallade mig till frälsning.

Vi var sju ungdomar som blev frälsta på väckelsemötet den kvällen. Det är nu 30 år sedan. En av dem som omvände sig samma kväll som jag, är pastorn i den församling jag nu tillhör!

Från allra första tiden som frälst började jag samla barn och ungdomar till möten. Det är en speciell gåva jag fått av Gud, och som jag måste förnya. Ibland händer så mycket runt omkring

mig, att jag inte hinner med det jag önskar.

Barnen frågar: När blir det barnmöte? Det är väldigt uppfordrande. Förr hade jag också bibelundervisning för barn. I en grupp var det sjuttio stycken. Sedan samlade jag till möten i olika trädgårdar (patios) och undervisade från bibeln.

En dröm

Diomares är gift och har två vuxna barn. På förmiddagen arbetar hon som sjuksköterska och på eftermiddagen i den lilla kafeteria som familjen driver. Hon berättar:

INTERVJU

ULLA NÄSHOLM

Ulla Näsholm har många år varit redaktör på Midnattsropet, men också ute som församlingens missionär i Dominikanska Republiken flera perioder. Nu senast åkte hon ut för att stötta trossyskonen i samband med orkanen Georges härjningar. MR får ytterligare rapporter från vår nyss hemkomna medarbetare.

namnet

kommer snart"

Några svenska syskon, Agneta, Veronica och Gabriella, som besökte missionsarbetet i Santo Domingo, hann också vara med på bönemöte hemma hos Diomares. (Diomares längst till höger)

-Det var vissa svårigheter att öppna denna kafeteria. Det var en kamp att utkämpa. En natt visade mig Herren i drömmen att namnet på kafeterian skulle vara "Cristo viene pronto" (Jesus kommer snart).

När jag besöker Diomares i kafeterian ligger bibeln uppslagen bakom disken, traktater finns också och varje kund får en påminnelse om att det är tid att söka Gud. Evangelisationsmotivet finns som ett bärande fundament. Att påminna om Jesu snara ankomst är viktigt och blir en signal för både troende och andra.

Innan Diomares blev frälst, försökte en släkting förmå henne att resa till Spanien, och förutspådde henne en framtid som modell där.

-De tycker om flickor med din hudfärg och du kommer att bli fotograferad i många tidningar om du vill åka med mig!

Men det ville inte Diomares.

-Ja hade inga sådana planer eller drömmar. Min släkting blev litet sur, han var inte troende då. Senare blev han frälst och idag är han hemma hos Herren. Något år senare blev också jag frälst. Och det har jag aldrig ångrat.

Kan du berätta om något bönesvar du varit med om?

-Jag har fått många bönesvar. En gång behövde jag skor och bad till Gud om det. När jag så kom hem en dag, fann jag på gården ett par nästan nya skor i min storlek. Jag frågade mina grannar om de visste vems skorna var och hur de kommit till mitt hus. Ingen visste varifrån de kom och ingen ägare anmälde sig. Herren hade skickat mig skorna som svar på bön!

Lägenheten där jag nu bor är också ett bönesvar. Vi var tvungna flytta, för huset vi bodde i skulle rivas. Då har man rätt till en ny bostad. Men vi var trettio stycken som avvisades av olika skäl. Jag

hade bott för kort tid i huset för att ha rätt till ny bostad.

Sedan togs i alla fall sju stycken ut av dessa trettio, och jag var bland dem!

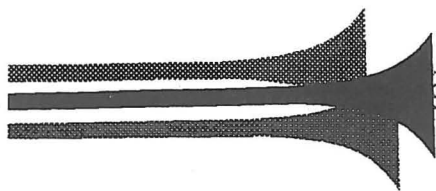
Så fick Diomares och hennes familj en fin lägenhet i ett centralt beläget hyreshus. Där bor hon nu med sin man, de två vuxna barnen, en sondotter och en annan liten femårig släkting. Lägenheten ligger på fjärde våningen, och vid tiden efter orkanen George i höstas då vattenledningssystemet inte fungerade, var det jobbigt att bära vatten uppför alla trapporna. Nu fungerar emellertid allt normalt igen.

Nästan varje vecka har Diomares möte i hemmet. I första hand inbjuder hon grannar och vänner att komma och lyssna till budskapet om Jesus.

Det är särskilt en kvinna som varit på en del möten och som Diomares särskilt beder för. Ibland försöker hon också få sin granne att följa med till församlingens möten i kyrkan. Hon hoppas kunna vinna sin granne för Jesus.

För Diomares är meningen med hela livet att vara själavinnare. Hon vill ta vara på den tid som återstår och ge människorna evangelium. Det är angeläget, för Jesus kommer snart! ■

**Hjälp till
missionsarbetet
i Dominikanska
Republiken
Pg. 44 10 05-6**

Midnattsropets grundare och ansvarige utgivare sedan första numret i november 1960 har fått hembud. De sista månaderna av sitt liv använde han för att på allt sätt bereda församlingen för sin bortgång.

Från sjukbädden gav han inriktningen av detta försenade nummer av tidningen, och därför vill vi inte disponera om så mycket, fastän ansvarige utgivaren fick uppbrottsorder innan tidningen hann i tryck.

Nästa nummer kommer att bli ett speciellt minnesnummer.

Från julafton och fram till mitten av januari blev sista perioden Arne Imsen tillbringade i församlingshemmet på Bällsta, som han så visionärt byggt upp.

Vi publicerar här intill en del av vad vår aktade föreståndare sade vid ett av de sista tillfällena han orkade tala i församlingen.

Sittande i rullstol talade han om hur han upplevt den svåra sjukdomsperioden, som innebar att han fått börja dialysbehandling.

Talet var något av ett dyrbart testamente från en andlig hövding som fullbordat loppet och bevarat tron. Inte en ton av reträtt eller resignation. Tvärt om: *Fortsätt kampen!*

Fortsätt kampen!

Arne Imsen

MidnattsRopets ansvarige utgivare 1960 - 1999

Under min sjukdomsperiod har en jordbävning gått fram över mitt liv, en jordbävning med många efterskalv. Det har sett ut som det aldrig skulle ta slut.

Jag skulle vilja ta er med bort från mötesformer och andra moment som kanske är litet för mekaniserade. Jag vill ta er vid handen med avsides för att samtala och vara tillsammans med Frälsaren. Lyssnande, tillbedjande och mottagliga för vad han vill.

Under min sjukdomsperiod gav mig Herren ett nyckelord, som jag läst många gånger. Det var ordet *avklädd*. Tänk att jag blev avklädd varje plagg, all värdighet och mänsklig stolthet om det nu funnits. Jag låg faktiskt utan att kunna göra något annat än ropa på hjälp.

Plagg för plagg blev jag fullständigt avklädd. Och det hade varit en total tragedi om det satts punkt där, men det var bara ett kapitel i en härlighetsroman. I

nästa kapitel blev jag *iklädd*. Iklädd Kristus. Om vi känner till denna avklädningsprocess som i och för sig är ganska påfrestande, så är vi iklädda Kristus och det står skrivet att han är denna sin kropps Frälsare. Då kan det inte bli något annat än ett underbart slut.

Genom ett förunderligt skeende så träffade jag för första gången på åtta år mina barn och alla barnbarnen. Alla fick vi gråta ut tillsammans. Det var en väldig läkedom i det mötet. När jag låg på sjukhuset och hela skaran var på sjukrummet, var det en väldig tacksägelsens gåva. Vi hade en underbar stund tillsammans.

Senare kom mina systrar. Vi fick också gråta ut. När vi möttes fanns inget annat än en vilja till syskonkärlek.

Hela denna jordbävningsperiod har ändrat på topografin. Vi ser ett nytt andligt landskap växa fram, som kommer att få sin helt speciella karaktär. Det är Guds eviga rike, som tar gestalt hos många genom många och på mångahanda sätt.

Jag citerar ur Hebr. 8:5: "*Se till att du gör allt efter den mönsterbild som har blivit dig visad på berget.*" Mönsterbilden var så viktig att Gud inte lät sin tjänare designa någon del utav det tabernakel han skulle bo i, varje bräda, var genomborrade. Bräderna låg inte sida vid sida, de var helt enkelt intappade i varandra. Vi måste vara genomborrade, så att Herren kan bo ibland oss. Ingenting överlämnas åt slumpan.

Vi frestas ofta bli frilansare så att vi gör efter vårt eget huvud. Istället för att bli ett Guds hus, blir vi ett avgudatempel och ett tillhåll för makter och myndigheter som sedan terroriserar hela mänskligheten.

I 1 Tim.3 står om din och min kropp att den nedbrytes. Tältet bryts ner, men evighetens Gud har en bostad. Han bor

ibland dem som har en ödmjuk ande och ett förkrossat hjärta.

Han bor inte i alla dessa hus och tempel som bär hans namn. Han låter sig inte betjänas av människohänder, som om han vore beroende av alla dessa miljoner händer som vill tjäna honom inom alla områden vill bygga upp, förbättra, förädla, kultivera.

Den bostad Gud vill ha är *den levande församlingen*. Där bor han och verkar.

Låt oss tillsammans anropa himmelens Gud om ynnesten att få vara en sådan levande församling. Den urkristna församlingens trosbekännelse är omöjlig att proklamera utan att äga den urkristna församlingens Jesus.

Låt oss upphöja Jesus så att vår församling blir ett Guds hus där det inte bara blir ett och annat nedslag av den helige Ande, men där den helige Ande *bor* och utför sina dråpliga gärningar.

Vi är benägna att sjunga om hemlandet och vi vill så gärna bli uppbyggda, men vi måste på något vis, inte genom teoretiska beslut, men genom erfarenhet komma bort från lustmomentet och ledas in i kampmomentet, så att vi konkret och påtagligt blir korsbärare i Jesu efterföljd.

Om jag kunde driva fram detta med disciplinära åtgärder så skulle jag naturligtvis göra det, men det går inte, för då blir det kommandodisciplin i församlingen, och sådant kan inte leda fram till annat än militanta miljöer. Vi har inte fått korpralens uppgift, utan herdens. Vi kan inte kommendera fram eller fösa fram, men vi kan gå före och med vårt eget liv visa vägen och bli förebilder för trons folk.

Det finns fördolda skatter nedlagda i vårt väsen. Vi kan vara med och locka fram det som är nödvändigt för vår andliga tillväxt. Locka fram hågen som ger människor en djup längtan att få mera av Jesus.

Vi behöver Ordet som blev kött – det inkarnerade Ordet. Det räcker inte med att vi *har* budskapet, vi måste *bli* budskapet. Det är Guds vilja med oss tillsammans.

Det är bra att vi kan träna in och bygga på vår kunskap och bli något i denna världen, men resultatet kan aldrig bli något annat än DÖD. Men det inkarnerade Ordet, det som tog sin boning ibland oss är ett julbudskap utan glitter och visor, ett julbudskap utan änglahår, stjärnor och julklappar.

Ordet blev kött. Det är avklätt och iklätt. Det visar sig att när Jesus kom representerade han det levangegjorda Ordet och gjorde Gud verklig för oss. Ett julbudskap utan inramning. Gud vare tack för hans ousägligt rika gåva!

Vi vill ha Jesus synliggjord, inkarnerad i det som nu är hans kropp: *Jesu Kristi församling*. Den ska inkarnera, bära, synliggöra och uppenbara Guds vilja.

Syskon, mitt rop till er allesammans, sista ropet den här kvällen från djupet av mitt hjärta är: **Fortsätt kampen!**

Vi har ju temat, uppdraget och målet för den tro som en gång för alla är överlämnad åt de heliga. Du heliga skara, frukta icke, ty det har behagat eder Fader att giva eder riket.

Därför; **fortsätt kampen** för den tro som en gång för alla är överlämnad åt alla tiders kristna. Vi ska leva i denna strid och i triumf hemförlovas då den avblåses av ängeln. Guds basun ska höras och alla soldaterna församlas. Från alla håll och kanter ska de komma för att ta emot sin lön.

Låt mig få säga det för tredje gången, ja, för fjärde och femte: **Fortsätt kampen!**

Förnyas i den helige ande, syster och broder, var brinnande, se till att du hittar de praktiska uttrycksmedlen för att förverkliga uppdraget! ■

MidnattsROPET

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

BOX 201 34 161 02 BROMMA

TEL: 08-98 56 83, FAX: 08-98 21 39

E-mail: maranata.stockholm@crossnet.se

Hemsida: www.midnattsropet.com

ANSVARIG UTGIVARE

Stina Fridolfsson

I REDAKTIONEN

Ulla Näsholm, Berno Widén,

Mikael Eliasson

TRYCK:

BMC-tryck, Bromma 1999

SÄNDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, pg 495 46 24-5
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

Han kom till besinning

STINA FRIDOLFSSON

Det är en avgörande skillnad mellan fåret som gick vilse och sonen som for till främmande land.

Fadern var tvungen att vänta tills sonen i det främmande landet *kom till besinning*, och återvände hem.

Det finns några liknelser i Bibeln som vi med stor förkärlek använder för att framhålla Guds stora kärlek och nåd. Då tänker jag särskilt på dem vi läser i Lukas 15. Hur många illustrationer har vi inte sett på den gode herden som lämnar de nittionio fåren i öknen för att uppsöka det förlorade! Och hur tryggt detta vilsekomna får sedan vila på den gode herdens axlar!

Vi zoomar hela vår uppmärksamhet och känsla just på detta faktum, att den gode herden går ut och söker sitt vilsekomna får. Men Jesus gör en tänkvärd kommentar som avslutning på denna liknelse.

Efter att ha berättat om hur den gode herden samlar sina vänner och grannar för att mana dem att glädjas med honom över det återfunna fåret, säger Jesus:

-På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig – inte över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver. (Luk 15:7, Folkbibeln)

Där skorrar det. Den kärleksfulle Guden gläds inte över de rättfärdiga som ingen omvändelse behöver. Han lämnar dem i öknen att klara sig själva.

På självvalda vägar

Så har vi då den förlorade sonen. Där

-Jag vill stå upp och gå till min fader...

är situationen inte alls densamma. Fadern går inte ut och söker sin förlorade son. Han står hemma på förstugutrappan och väntar, längtar och bidar efter sonens hemkomst, för att få sluta honom till sitt bröst.

Kunde inte sonen ha rätt att förvänta sig att den kärleksfulle fadern sökte upp honom i det främmande landet, där han for så illa, och hjälpte honom hem?

Det är en avgörande skillnad mellan fåret som gick vilse och sonen som for till främmande land.

Den som gått vilse har inte valt att lämna sin herde. Han kanske dröjde för att mumsa på en extra god grästuva, eller snubblade på en sten, började halta och blev efter på vägen. Det var alltså inte något beslut från hans sida att lämna sin herde.

Men den sk "förlorade sonen" planerade sitt uppbrott. Han begärde att få sin del av arvet, packade ihop och drog iväg. Han ville leva sitt eget liv. Och den sörjande fadern hindrade inte sonen att gå.

Om inte kärleken till fadern höll honom hemma, så var det ingen mening

med att försöka tvinga sonen, även om fadern mycket väl visste att hans son slagit in på en olycksväg.

Och att sedan gå och söka rätt på en son som inte ville vara hemma – vad skulle det tjäna till? Fadern var tvungen att vänta tills sonen i det främmande landet *kom till besinning*, och återvände hem.

Missriktad själavård

Det finns åtskilliga förlorade får och söner. Många gånger handlar vi fel, i missriktade försök till själavård. Det vilsegångna fåret, som kanske sitter fast i ett törnesnår och ropar i sin nöd, hungrar och törstar och försmäktar, utan att vi märker det. Vi är nämligen så upptagna med att försöka få kontakt med den förlorade sonen, som håller på att förslösa ett rikt arv som han fått i sin faders hus.

Inte ens fadern söker upp den som valt att lämna hemmet. Sonen måste nämligen komma till besinning, och genom eget beslut vända åter. Då kommer han också att möta sin kärleksrike Fader, som med öppen famn väntar för att få

kläda honom i yppersta klädnaden och slakta gödda kalven. Det förspillda arvet ersätts av förblivande glädje och rikedom i Faderns hus.

Men detta gäller den som kommer till besinning, den som inser att han syndat, ödmjukar sig och återvänder till sin far – utan att våga hoppas på något annat än att bli dräng. Då får han göra den underbara erfarenheten att tas emot som en älskad son. Av bibeltexten förstår man att så fort sonen beslutat sig för att återvända och börjat vandringen hemåt – redan då han var långt borta, förbarmade sig Fadern över honom och skyndade honom till mötes. Sonen hade gjort sinnesändring och vänt om. Då visste Fadern att han ämnade komma hem.

Låt oss anta att sonen varit stolt, och inte velat ödmjuka sig. Att han anpassat sig i svinstian. Då hade han gått förlorad i främlingslandet. Han hade aldrig förstått med vilken stor kärlek Fadern älskade honom.

Vad kan vi lära av Lukas 15?

Jo, först och främst vilken ofattbar kärlek Fadern har till oss alla. Men också att den som vill tjäna Jesus som människofiskare måste söka upp dem som gått vilse. Inte slösa energi på dem som valt att vända Fadern ryggen.

I ivern att återfinna sonen kunde Fadern exempelvis ha manat den hemmavarande sonen att söka upp honom. Att starta en riktig organiserad kampanj för att uppsöka och återföra honom till fadershuset. Men det gjorde han inte.

Vår himmelske Fader tjarar inte på den som inte vill vara i hans närhet. Du får gå vart du vill och leva hur du vill. Men glöm inte att det kommer en räkenskapsdag. "Det är människan förelagt att en gång dö och sedan dömas".

Guds barmhärtighet har inga gränser för den som blivit förvirrad och tappat orienteringen, den som misslyckats och förlorat målet ur sikte. Han söker sitt vilsnekomna får. Även den som stolt vänt sin Fader ryggen, men sedan utblottad, förnedrad och utslagen kommer till besinning, får nåd. När den ångerfulle syndaren säger: "Jag vill stå upp och gå till min far" och verkligen börjar vandringen tillbaka, så skyndar Fadern honom till mötes.

Sådan är den gudomliga kärleken!

Kampen mot det egna jaget är den största kamp som någonsin utkämpats, skriver DIETER RÖHL i sitt vittnesbörd om hur Gud förvandlar den som av hela sitt hjärta vänder sig till honom.

Sök Gud av hela ditt hjärta!

"Ni skall söka mig och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta. Ty jag skall låta er finna mig, säger HERREN. Jag ska göra slut på er fångenskap och samla er från alla de folk och alla de orter dit jag drivit bort er, säger HERREN. Jag ska låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar." (Jer 29:13-14)

Detta lovar Gud. Men hela vårt hjärta måste förödmjukas inför Gud innan någon förändring mot Gudslighet kan ske.

Den Helige Ande skildrar vårt tillstånd mycket träffande med orden: *"...Hela huvudet är sjukt och hela hjärtat svagt. Från fotbladet upp till huvudet finns inget helt, bara blåmärken, ärr och öppna sår, som inte är urkramade eller ombundna eller lindrade med olja." (Jes 1:5-6)*

"Också er har Gud gjort levande, ni som var döda genom era överträdelser och synder." (Ef. 2:1)

Gud vill hela oss från våra synder.

Kampen mot det egna jaget är den största kamp som någonsin utkämpats. Uppgivelsen av egna intressen och överlämnandet av hela personligheten fordrar svåra kamper, men själen måste underkasta sig Gud innan man kan bli född på nytt i härlighet.

"Kom, låt oss gå tillrätta med varandra, säger HERREN. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan skall de bli vita som ull." (Jes 1:18)

Så lyder inbjudan från Skaparen till hans skapade verk – men han vill inte tvinga dem. Hans önskan är att människan, som han har skapat, ska få nå största möjliga fullkomlighet. Han bjuder oss att komma till honom för att hans verk ska fullbordas.

I vår hängivenhet till Gud måste vi naturligtvis lägga av oss allt som skiljer oss från Gud. Därför säger Frälsaren: *"På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge, om han inte avstår från allt han äger." (Luk 14:33)*

Vi måste uppge allt och lämna det som kan skilja oss från Gud.

Rikedom är något som binder många människor – kärleken till pengar, begär efter rikedom. Guldkedjan kan vara det som håller oss vid Satan. Men bojan måste krossas, för vi kan inte tillhöra Gud halvhjärtat, utan vi måste helt och hållet vara Guds barn.

Det finns många människor som påstår sig tjäna Gud i det de söker uppfylla lagen som Gud har satt upp istället för att söka Kristi kärlek. En sådan religion är utan värde. Har Kristi intåg i våra hjärtan blivit ett faktum, så blir vi fyllda av hans kärlek och en sådan helig glädje, på grund av gemenskapen, att vi inte kan skilja oss från honom. Kärleken till Kristus blir källan till vårt liv och vår verksamhet.

Tror ni att vi gör ett för stort offer när vi offrar allt vårt eget till Herren? Då måste vi ställa oss frågan: Vad gav Kristus för mig? Allt! Sitt liv, sin kärlek och sitt lidande offrade Guds Son för att befria oss. Amen

Vi har absorberats av fenomen som vi egentligen borde ta avstånd ifrån, om vi vore nyktra. Genom att vi varit berusade av materialismen och tidsandan, har skadliga ting påverkat och format oss.

FEMINISMEN

- vår tids upplösande makt

ARNE IMSSEN UNDERVISAR

När jag talar om homosexualiteten kan förmodligen de flesta slå sig för bröstet och säga att det drabbar inte mig. Det beror på att man ser homosexualiteten som en erotisk utlevelse och förlustelse, och sätter gränsen där. Detta synsätt stämmer inte med verkligheten, för homosexualiteten är ett symptom på en mycket allvarlig sjukdom. Det gäller att ställa rätt diagnos.

Somliga menar att homosexualiteten är den stora synden. Jag kan inte finna av Bibeln att det är så, för det är allvarigare. Homosexualiteten har sin upprinnelse i ett ohyggligt kulturmönster, som är framsprunget ur en andemakt.

Återhållsamhet är en Andens frukt, som vi vet. Vad köttet åstadkommer är köttets gärningar; en ohygglig katalog, som jag inte nu ska ta upp. Det finns två oförenliga motsatser som representerar vitt skilda ursprung. De bestämmer arten, stilen, modellen och metoden. Man gestaltar inte bara en idé, man *personifierar*.

Vår uppgift är att bli lika Herren Jesus Kristus, och det är vårt mål, eller hur? Men Jesus Kristus påverkar för-

visso inte alla människor. Många vill inte ha med honom att göra. Vilka mönster, förebilder, ideal och normer har då dessa människor?

Vi har absorberats av fenomen som vi egentligen, om vi vore nyktra, borde ta avstånd ifrån. Genom att vi varit berusade av exempelvis materialismen eller tidsandan, så kom saker och ting att påverka och forma oss. Det börjar med mycket små saker. Onykterheten är orsaken till alla läckage som uppstår och det kulturutbyte som blir en logisk konsekvens.

En faktor att räkna med

En del nedbrytande och upplösande ting som är orsaken till det vi nu ser ta gestalt ute i världen på vissa områden har sin upprinnelse, förutsättning och utveckling i **feminismen**.

Feminismen är en faktor att räkna med, för det var feminismen som slet barnen från deras mödrar. Det var feminismen som slet makarna från varandra, och gjorde dem till produktionsfaktorer i vårt samhälle, bl.a. med jämlikhetsideal på programmet. Det var fem-

inismen som skapade löje och förakt för skapelsens ordning, och det var feminismen som förde fram kraven om fria aborter.

Feminismen står bakom att sjuhundratusen människoliv under de senaste decennierna har släckts redan i moderlivet. Så fientligt, så primitivt, så vidrigt att det finns ingen möjlighet för vår hjärna eller vår känsla att omfatta det. Det är feminismen som uttalat sitt djupa förakt för aga och som är upprinnelsen till den nya agalagstiftningen.

Det är feminismen som också drivit fram antidiskrimineringslagen. Vi skulle kunna räkna upp flera ting. Men för att göra det kort: Feminismen har sin upprinnelse i Sodom och feminismens moder är Lots hustru.

Då bibeln presenterar Sodom och Egypten har det en eskatologisk betydelse och den får apokalyptisk mening, därför att i Uppenbarelseboken, där vi läser om konfrontationen mellan vittnena och samtiden sägs det att det sker i den stora staden, som *andligen talat* är Sodom och Egypten.

Sodom upphörde som stad, geografiskt och fysiskt, men fortsatte att exis-

-Änglarna trivs inte där mannen gör sig till kvinna och kvinnan till man. Det är ett förakt mot könet.

tera vidare som andlig maktfaktor. Den kommer att få global omfattning, vilket innebär att det som var lokalt och regionalt under en mycket kort period, blir sist och slutligt globalt och inkluderar hela mänskligheten.

***-Feminismen
har sin upprin-
nelse i Sodom
och feminism-
ens moder är
Lots hustru.***

Egypten och Sodom – dvs, hela världen smälter ihop till en enda stad, allt blir genomsnittligt. Där kommer frågor som har med kommunikationer och ekonomin och de sodomitiska samlevnadsformerna att göra.

Då är dessa gränser som Gud satte till skydd för enskilda människor och nationerna forcerade och vi har en helt ny

situation. Det blir ett fullständigt, totalt världsherravälde, som har gett mänskligheten en fullständigt ny gudsbild, människosyn, världsbild och dessutom erbjuder människan helt andra lösningar på de djupare liggande problemen. Exempelvis synden, som naturligtvis inte erkänns som verklighet.

Det hjälper inte vad vi tar till för åtgärder för att försöka bromsa upp eller hindra denna utveckling, för ganska snart är vi vid den punkten då basunen förkunnar: *Fly för ditt livs skull! Stanna icke!*

En löjlig fråga

Jag går nu rakt in i vår situation. Du kommer att bli förvånad över hur feminiserade vi är. Vi förvånas över den process som ägt rum och förvandlat oss, reducerat oss. Vi skulle växa upp till huvudet, läser vi i Guds Ord. Men det står något mera. Vi skulle växa upp till manlig mognad. Var säger man det numera?

Kvinnoprästfrågan är, när man ställer allt på sin spets, löjlig. Jag går möjligen till en annan ytterlighet då jag förklarar att de demokratiska idealen män-

niskan har är helt ogenomförbara. Varför? Vi kan ta upp olika sidor av den frågan, men då måste jag gå in på politiken, ekonomin, sociala förhållanden, traditionerna, ideologierna, inspirationerna. Jag avstår från allt detta och gör det enkelt genom att gå rakt till Bibeln och säga vad Bibeln hävdar. Tycker du det är förfärligt, så får du strida med honom som inspirerat ordet och som har förordnat det på detta sätt. Det är mycket i relationerna mellan man och kvinna som borde vara annorlunda.

Syndafallet åstadkom bedrövligheter, och det är uppenbart att alla defekter vi bär i vårt väsen bryter igenom i många sammanhang. Ofta fortplantar vi det mest destruktiva i vårt väsen. Då blir det motsättningar mellan könen, men sett ur gudomlig aspekt är det väldigt enkelt. Lika enkelt som detta som vi inte diskuterar, men hör dit.

Ur mänsklig synpunkt, ur jämlikhets-synpunkt och ur feministisk synpunkt är det inte speciellt demokratiskt att kvinnan ska föda varje gång. Man skulle kunna göra det varannan gång, så kvinnan föder den ena gången och mannen den andra, då vore det demokrati – inte sant? Men det verkar som om vi måste lämna den problematiken därhän tills vidare, tills vi hittar de tekniska, medicinska möjligheterna att experimentera fram en lösning som möjliggör alternativa samlevnadsformer.

Idag talar vi om adopterade barn, in-seminerade barn osv. Det är människans sätt att lösa ett problem, och tills vidare blir det bara ett provisorium, därför att det stora problemet är att den ursprungliga modellen kräver en man och en kvinna för att det ska bli fortplantning.

Alla karismatiska utfästelser i denna röra, som inte leder fram till omvändelse och upprättelse är surdeg eller socker. Det åstadkommer jäsning. Det går inte komma till Laodicea med uppbyggelsepredikan och löfte om stora och underbara händelser, upplevelser och erfarenheter. Till Laodicea ropar den helige Ande genom sina tjänare: *Omvänd er! Gör bättring!*

Vi måste få det rätta budskapet för den rätta platsen, för de rätta människorna för den rätta tiden. Vi måste vara så väl orienterade så att vi inte misstär oss och predikar som det vore 1960 då det är 1998.

Forts sid 24

FRED ÖRTEGREN

I en artikel med rubriken 'Snaran' som publicerades i Midnattsropet nr 5, 1998 behandlade jag något om problematiken kring den s.k. millenniebuggen och om hur vi troende bör förbereda oss inför de svårigheter som diverse expertis förutsagt att mänskligheten ska komma att drabbas av när vårt datoriserade teknologiska samhälle mer eller mindre förväntas kollapsa. En stor del av den digitala teknologin förmår nämligen inte på ett korrekt sätt att hantera datumangivelsen vid övergången till år 2000.

I artikeln citerade jag Jesu eskatalogiska tal. I Lukas 21:35 citerades, *"ty såsom en snara skall den komma över hela jordens alla inbyggare."*, och frågan ställdes om kanske inte just denna millenniebugg som vi nu är på väg att drabbas av är identisk med den "snara" som Jesus förutsagt.

Sedan artikeln skrevs har jag talat över ämnet vid några tillfällen och har då liksom i nämnda artikel påpekat att min utläggning inte gjorde anspråk på att utgöra ett profetiskt tal som direkt identifierade nämnda "snara" med millenniebuggen, även om jag, ju mer jag satt mig in i problemet, blivit allt mer övertygad om att det mycket väl kan vara på det sättet, eller att millenniebuggen åtminstone utgör en komponent i "snaran", denna av Jesu förutsagda ändetidens globala prövning.

Höj bere

Oavsett hur det nu är med den saken synes det vara som så att vi nu står inför ett globalt sammanbrott av oöver-skådlig omfattning, som vi bör förbereda oss inför. Av en del kommentarer som jag fått har det framgått att somliga innan de är beredda att drastiskt förbereda sig (förståeligt då det ju innebär att till stor del ändra planer och tankar om den nära framtiden) vill ha ett profetiskt ord från Herren i frågan.

Jag har då menat som så att millenniebuggens följder ändå är så sannolikt förskräckliga att vi snarare borde ha fått ett klart profetiskt budskap att ignorera faran, om vi med gott samvete skulle kunna välja att inte förbereda oss på det värsta. "De vises ord" i Ords. 21:3 lyder ju: *"Den kloke ser faran och söker skydd; men de fåkunniga löpa åstad och få plikta därför."*

Profetisk varning

Det är klart att också jag tyckte att ett profetiskt tilltal i frågan skulle vara på sin plats och att det skulle underlätta beslutsfattandet för de åtgärder som måste göras och Gud har ju tidigare varnat sitt folk inför kommande svårigheter. Det kan vi t.ex. läsa om i Apg 11:28, där det omtalas hur profeten *"Agabus, trädde upp och gav genom Andens ingivelse till känna, att en stor hungersnöd skulle komma över hela världen;"*, och man trodde den gången profetens budskap och förberedde sig.

Nu får jag väl medge att min förhoppning att få höra en trovärdig profetisk varning om millenniebuggens verkningar varit tämligen obefintlig, då jag helt mänskligt tänkte som så: hur kan någon profetera något som ett stort antal profana röster redan tämligen övertygande förutsagt? Men jag hade fel!

I David Wilkersons nyhetsbrev den 7/12, 1998, med internetaddress <http://misslink.org/chapel/teacher/wc981207.html>, behandlade den kände förkunnaren Y2K-problemet (Y2K = år 2000). Han inleder med att säga att många hade bött honom att kommentera Y2K-problemet, och att han var förvånad över att så många ännu inte hade hört om denna nära förestående kris. Därefter citerar han en hel del expertis som klargör problemets allvarliga realitet, varefter han redogör för sin syn på saken. Jag översätter:

Vad tror jag om allt det här? Jag tror att det kan vara detta som dramatiskt kommer att bidra till att utlösa den depression som jag har varnat inför. Det kan väl vara så att den inte inträffar under Januari månad, år 2000 men jag tror att en rad illavarslande ting under årets följande månader kommer att utveckla sig när problemets allvarliga natur går upp för världssamfundet.

För flera år sedan sände jag ut en varning med rubriken "Förstörd av en mal," baserad på Jesaja 51:8: *"Ty mal (som är en bugg) skall förtära dem såsom en kläd-nad, och mott (bugg) skall förtära dem såsom ull;"* Vi har dyrkat och avgudat vår teknologi och därför, hur ironiskt är det inte att vår nation skulle bli ödmjukad, inte av en mäktig armé utan av en krälände insekt (=bugg på engelska) en mask en mask som åter upp klädnaden av vår teknologi! Vilken bild! Vilken fruktansvärd Gud vi tjänar!

En mal eller mask, en krälände insekt kan på engelska benämnas 'a bug'. I datorsammanhang talar man om ett inprogrammerat fel som en bugg, och därav kommer nu benämningen 'milleniumbuggen' (på engelska, 'the millenium bug') på hela problematiken runt den felprogrammering som gör att en stor del av datorteknologin inte förmår att hantera år 2000 korrekt.

Profetian om den bug (mal eller mask) som skulle komma att förödmjuka vår

dskapen!

övermodigt teknologidyrkande generation hade alltså David Wilkerson funnit vid läsandet av Jesaja 51:8 flera år innan Y2K var aktuell för honom, men ändå hade han tolkat masken eller malen dvs buggen som det vid första anblicken obetydliga fenomen som skulle komma att förstöra den stolta teknologiska klädnaden. Precis vad som nu synes på väg att inträffa på grund av den s.k. milleniebuggen.

När jag sedan läste sammanhanget runt Jes. 51:8 så slog det mig att det här påminde mig om sammanhanget runt Lukas 21:35 där "snaran" omtalas. Att jag inte var ensam om denna iakttagelse förstod jag när jag upptäckte att bibelkommissionen i versen Jes. 51:6 refererade till Lukas 21:33.

Jes. 51:6 **Lyften upp edra ögon till himmelen, skåden ock på jorden härnere: Se, himmelen skall upplösa sig såsom rök och jorden nötas ut såsom en klädnad, och dess inbyggare sko-**

la dö såsom mygg; men min frälsning förbliver evinnerligen, och min rättfärdighet varder icke om intet.

Lukas 21:28. *Men då detta begynner ske, resen eder upp och upplyften edra huvuden; ty då nalkas eder förlossning.*

33. *Himmelen och jorden skola förgås, men mina ord skola icke förgås.*

Jesaja 51:7. *Hören på mig, I som känner rättfärdigheten, du folk, som bär min lag i ditt hjärta; Frukten icke för människors smädelser och varen ej förfärad för deras hån.*

8. *Ty mal skall förtära dem såsom en klädnad, och mott skall förtära dem såsom ull; men min rättfärdighet förbliver evinnerligen och min frälsning ifrån släkte till släkte.*

Lukas 21:35. *Ty såsom en snara skall den komma över hela jordens alla inbyggare.*

Studera gärna och jämför hela bibeltexterna med varandra och betänk att även om svåra tider stundar som vi skall förbereda oss inför så påminns vi om att allt detta bebådar hemfärd för Guds folk.

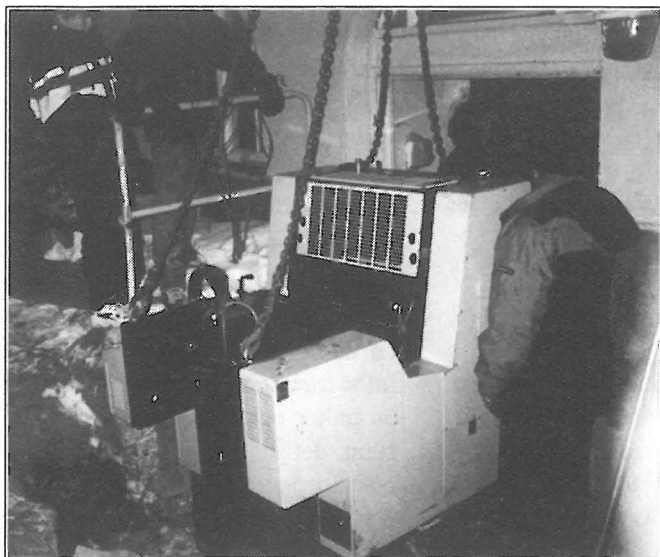
Jesaja 51: 9. *Vakna upp, vakna upp, kläd dig i makt, du HERRENS arm; vakna upp såsom i forna dagar, i förgångna tider. Var det icke du, som slog Rahab och genomborrade draken?*

10. *Var det icke du, som uttorkade havet, det stora djupets vatten, och som gjorde havsbotten till en väg, där ett frälsat folk kunde gå fram?*

11. *Ja, HERRENS förlossade skola vända tillbaka och komma till Sion med jubel; evig glädje skall kröna deras huvuden, fröjd och glädje skola de undfå, sorg och suckan skola fly bort.*

Maranata!

Nytt tryckeri på plats!

Den 20 mars invigdes ett nytt tryckeri på Bällsta och det första som kom från pressarna var MidnattsRopet du nu läser.

Arne Imsen, som var initiativtagaren, följde transporten från sjuksängen. Timme för timme var han med per telefon tills maskinerna installerats. Församlingens ungdomar var med och hjälpte till med allt från flytt av pressar till tryckning.

Vi är tacksamma för denna nya möjlighet att förmedla budskapet. Traktater, skrifter och böcker står i kö för att tryckas - även på ryska och spanska.

Exempelvis i Dominikanska Republiken ska församlingen i en nära förestående bokmässas basunera ut maranataropet - *Jesus kommer!*

U.N.

Liv och övernag i en dödsmärkt värld

ULLA NÄSHOLM

Låten försona eder med Gud, säger Bibeln. Det innebär omvändelse, pånyttfödelse och frälsning. Valet måste varje människa göra. Det är ett erbjudande från himlen att få del av frälsning, frid och försoning.

Vi kan mitt i en kaotisk och sönderfallande värld få vila i tron på Jesus Kristus; leva för honom, tjäna honom och vänta honom tillbaka.

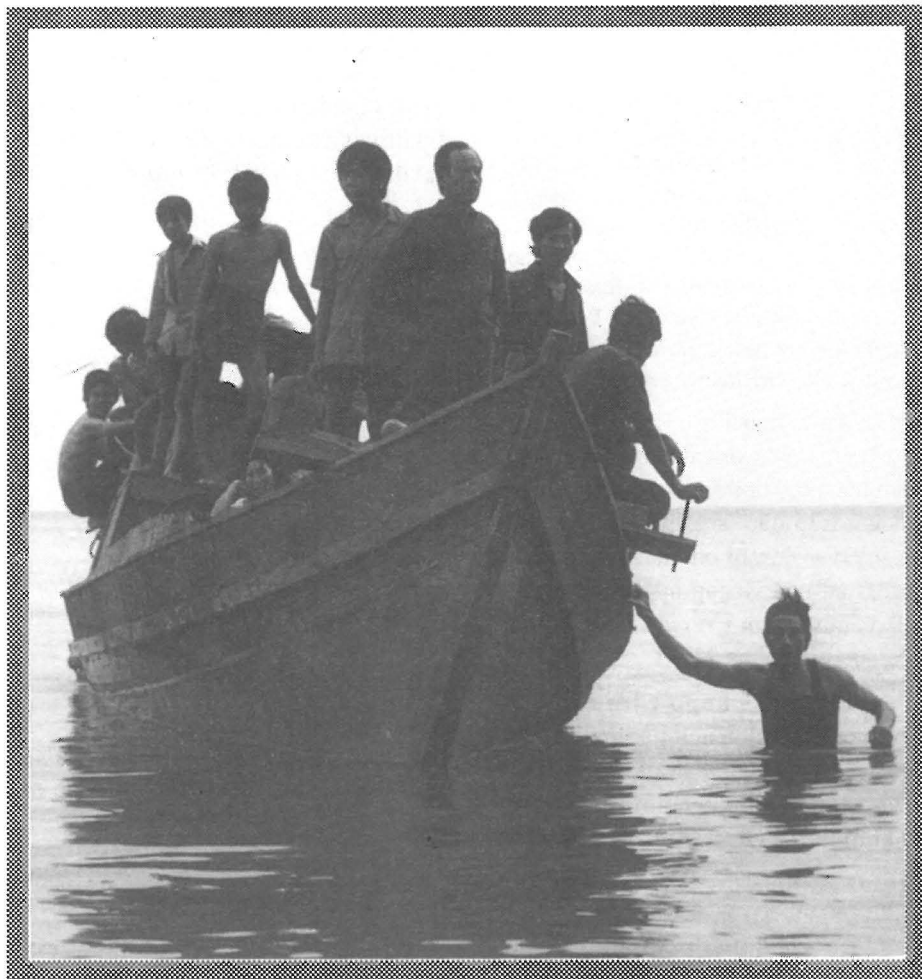
Det är krig i Europa. Nato bombar i Jugoslavien. Morgonnyheterna förmedlade denna allvarliga rapport. Trots att det legat i luften i flera månader fanns det en förhoppning att de styrande skulle ta sitt förnuft till fånga och genom sitt agerande förhindra kriget. Tyvärr blev det inte så.

Europa är nu drabbat i dubbelt motto, arbetslöshet och oroligheter av olika slag har funnits och under lång tid förbittrat och försvårat livssituationen för många människor. Miljoner och åter miljoner människor är sedan årtal på flykt från olika krigshärder i världen. Nu har skaran utökats och flyktingströmmen från Jugoslavien söker en tillflyktsort.

Vad var det Jesus sade om den yttersta tiden:

-Och när I fån höra krigslarm och upprorslarm, så bliven icke förfärade: ty sådant måste först komma, men därmed är icke strax änden inne.

-Därefter sade han till dem: Folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike: och det skall bliva stora jordbävningar, så ock hungersnöd och farsoter på den ena orten

Båtflyktingar. (Foto ur "Verden brenner", med författarens tillstånd)

efter den andra, och skräcksyner skola visa sig och stora tecken på himmelen.

-Men före allt detta skall man gripa eder, man skall förfölja eder och draga eder inför synagogorna och sätta eder i fängelse och föra eder fram inför konungar och landshövdingar, för mitt namns skull. Så skolen I få tillfälle att frambara vittnesbörd. (Luk. 21:9-13)

Utvecklingen i tiden sker med en oerhörd snabbhet. Förändringar gör sig gällande på alla områden. Framförallt på det religiösa området, där det har skett en explosion. Avvikelser och avarter vinner terräng alltmer också i de kyrkor och församlingar som räknas

som evangeliska eller fundamentalistiska. Även på det politiska och ekonomiska området är det svårt att förutse vad som gäller, så snabbt blåser förändringens vind. Människorna grips av fruktan och vanmakt.

För den enskilda människan finns fortfarande ett budskap om frälsning. Om försoning, om frid med Gud. Att få en fast grund för sitt liv och trygghet inför framtiden och evigheten. Vad som än möter och hur framtiden än sig ter finns det ett hopp, en tro som håller också i ändetidens påfrestningar. "Var och en som åkallar Herrens namn skall bliva frälst."

Jesus kom för att frälsa och försona

människorna med Gud. Det står att när han såg folkskarorna ömkade han sig över dem, eftersom de var så illa medfarna och uppgivna, "lika får som icke hava någon herde".

Människorna drivs av makterna mot fördärvet. Lyssna därför till frälsningens bud som når hjärta och sinne, stanna upp, besinna vad evigheten innebär och ta emot Jesu nåd till frälsning.

Hebréerbrevet talar om ett fast och säkert ankare, som når innanför förlåten. Förlåten var det förhållande som skilde det heliga från det allraheligaste. Dit gick översteprästen en gång om året och aldrig utan blod; det handlade om att försona folketssynder.

Jesus Kristus kom till jorden för att människorna skulle få kontakt med Gud. Genom sin död blev han det offerlamm som kunde bringa försoning för människosläktets synder. När Jesus dog på Golgata rämnade förlåten - uppi från och ända ner. Nu var det möjligt för människan att få kontakt med sin skapare och Herre. Offret var givet. Jesus dog för att människorna skulle få liv och gemenskap med Gud!

-Därför böra vi så mycket mer akta på det som vi hava hört, så att vi icke gå förlorade. Ty om det ord som talades genom änglar blev bestående, och all överträdelse och olydnad fick sin rättvisa lön, huru skola då vi kunna undkomma om vi icke taga vara på en sådan frälsning? (Hebr 2:1-3)

Guds offerlamm

Hur skulle människor räddas om de inte tog till vara den frälsning Gud hade erbjudit dem. Människan är en evighets-

varelse skapad och ämnad att leva i Guds gemenskap. Det finns EN väg till Gud och det är genom Jesus Kristus. Inget av vad människan själv kunnat åstadkomma ger något företräde inför Gud. Det enda som gäller är Jesu Kristi försoning - när han som var Guds son lämnade himmelens härlighet och kom hit till jorden för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. Han gav sitt liv för att människan skulle få leva. Hans blod var det enda som kunde försona människan med Gud.

Idag är frälsningens dag. Löftet finns idag. Ta vara på den möjligheten! Låt försona er med Gud! Människan lever i synd, rebelliskhet och uppror mot Gud. Det är inte mest fråga om vad hon gör, men vad hon är. Frälsningen är densamma för alla människor.

I bibeln finns några exempel på människor som mött Jesus och fått sina liv förvandlade. Sackeus var en av dem. En man som arbetade för ockupationsmakten och orättmätigt tog ut pengar av sina landsmän. HAN behövde frälsning, det förstod människorna.

Nikodemus behövde också födas på nytt. Han var en av Israels lärare, kände till skrifterna och han väntade på Messias som skulle komma enligt de löften Gud gett i sitt ord. Han blev född på nytt, blev en ny skapelse. All den lärdom han hade kunde inte frälsa, det är endast Jesus som kan frälsa. Det hjälper inte hur människor försöker framhålla eventuella företräden. Gott uppförande eller god moral frälsar inte. Det går helt enkelt inte att åberopa något som skulle tillfredsställa Guds krav på rättfärdighet. Ingenting annat än det Jesus gjorde då han led, dog och upp-

stod för människan, kunde bereda henne tillträde till och gemenskap med Gud.

Gud vill att alla människor skall bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. Bibeln anvisar vägen till Gud, frälsning genom Jesus Kristus.

Maranata - Jesus kommer!

Jesus kommer för att hämta dem som hör honom till. Alla de som tagit emot honom, levt för honom och älskat hans tillkommelse. Det är ett rop som sena tiders troende delar med bibelns profetgestalter, alltifrån Abraham och till aposteln Johannes. Både Nya och Gamla Testamentet ropar tillsammans ut denna proklamation.

Tillsammans väntar vi på staden med de fasta grundvalarna, vars byggmästare och skapare är Gud. Där kommer de försonade och väntande pilgrimerna att mötas. Judar och hedningar som tagit emot Jesus Kristus väntar honom tillbaka. Snart!

Låten försona eder med Gud, förmanar bibeln. Omvändelse, pånyttfödelse och frälsning. Valet måste varje människa göra. Det är ett erbjudande från himmelen att få del av frälsning, av frid och försoning. Att mitt i en kaotisk och sönderfallande värld kunna vila i tron på Jesus Kristus, att leva för honom, tjäna och vänta.

Jesu fullbordade verk på Golgata borrar för frälsning, hans blod gäller som lösen att friköpa människan från syndens förbannelse. Hur skulle vi kunna undkomma om vi inte tar vara på en sådan frälsning?

Du har väl tänkt på och tar dig tid med

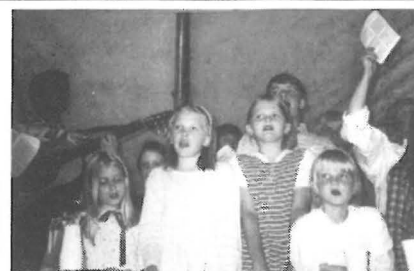
Maranataförsamlingens sommarkonferens 17-25 juli 1999

"Så vitt vi redan hava hunnit något framåt, så låtom oss vandra vidare på samma väg!"

● Församlingen ● Missionen ● Jesu tillkommelse

Förutom församlingens förkunnare, sångare och vittnen kommer tillresande från Norge, Finland och olika missionsfält. Isaias och Belkys Rodriguez från Dominikanska Republiken och Nixon Issangya från Tanzania.

För ytterligare information, kontakta Maranataförsamlingen i Stockholm, tel 08-98 56 83.

Guldbägaren med förödande gift

ARNE IMSSEN

MR intensifierar kampen mot katolska kyrkan, eftersom okunnigheten är stor.

"Det är förbi med mitt folk, för att de saknar kunskap", klagar profeten. Och ordentlig information är förutsättning för att förstå hur fronten går i den andliga kampen mellan hela världen som är i djävulens våld, och Guds rike, där Jesus Kristus är konung.

Inför millennieskiftet har påven gått ut med ett förföriskt erbjudande om avlat, förutom utmaningen om att genom en enorm evangelisationsdrive ska hela kristenheten ge Jesus som födelsedagspresent en hel mänsklighet i katolska kyrkans famn.

Här får Arne Imsens klara förkunnelse introducera dessa sidor, inledningen till en serie artiklar och reportage som ska belysa hur katolska kyrkan genom sin maktberusning styr länder och folk, kulturellt, politiskt, ekonomiskt och religiöst.

Jag vill läsa ur Jer. 48:1-2 Sammanhanget handlar om Moab. De är egentligen Israels kusiner, med Lot som stamfader i den olagliga förbindelsen han hade med sina döttrar. Vad var det för speciellt med Moab? De utövade inte bara sitt inflytande, utan berövade också Guds folk intagna territorier. De ifrågasatte Israels identitet, berövade dem deras integritet och tog precis allt det som hade betydelse och värde för dem som folk.

"Om Moab. Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: 'Ve över Nebo, ty det är förstört! Kirjataim har kommit på skam och är intaget, fästet har kommit på skam och ligger krossat.

Moabs berömmelse är icke mer. I Hesbon förehar man onda anslag mot det: 'Upp, låt oss utrota det, så att det icke mer är ett folk.' Också du, Madmen, skall förgöras, svärdet skall följa dig i spåren."

I detta sammanhang står en uppmaning att bloda sitt svärd ända till fästet. Det är oerhört när profeterna trädde fram med ett himmelskt utrop att folk ska utrotas.

Vedergäll Babylon!

I Ps. 137:7-9 står så här: *"Tänk, Herre, på Jerusalems*

dag och straffa Edoms barn, dem som ropade: 'Riven ned, riven ned det ända till grunden.' Dotter Babel, du ödeläggelsens stad, säll är den som får vedergälla dig allt vad du har gjort oss. Säll är den som får gripa dina spåda barn och krossa dem mot klippan."

Sådana budskap är förfärliga, men absolut nödvändiga. Vi ska be till Gud att han bereder oss så vi kan ta emot det han vill säga, utan att finfördela det och skicka det vidare. Att vi hör och tar emot i vårt eget hjärta.

I kristenheten finns en hel reportoar av element som bygger upp det jag kallar ett sofistikerat gudstjänstmönster, som egentligen är regelrätt avguderier; eller som Skriften säger, *styggelser*.

Skökan som Bibeln beskriver på ett så utomordentligt sätt, inte bara i Nya Testamentet, men också i Gamla Testamentet presenteras för oss som Babel och Babylon.

Babel var en jungfru, som blev en sköka. Jeremia beskriver att hon hade Herrens bägare i sin hand, full med styggelser. Men så var det inte från början. Bägaren var ifylld något annat. Men denna kvinna fick så småningom idén att komplettera med giftiga tillsatser som förvandlade de hemligheter som fanns i

denna bägare till ett förödande gift för hela mänskligheten.

Men bägaren var av guld och var från Herren. Bägaren var Guds Ord. Och genom Guds Ord legitimerade skökan inte bara budskapet, men allt vad hon representerade. Hon kom att få en förödande betydelse. Med Guds Ord förledde hon mänskligheten. Otron skulle inte kunna existera utan Guds Ord och de olika teologierna skulle inte kunna överleva om inte Guds Ord fanns.

Tjernobyli

Nu ska jag göra en jämförelse. I Tjernobyli produceras energi som mänskligheten behöver för att få ljus och värme. Kraftverken driver industrierna och skapar förutsättningar för välfärd.

Lägger vi ihop alltsammans detta så är ju Tjernobyli en utomordentlig framgång för hela mänskligheten. Men i det här systemet finns inbyggt inte bara en risk men en fara som innebär hot mer än erbjudande. Det som återstår är inte framgång utan död.

Tjernobylikatastrofen drabbade hela världen och jag tror inte någon kan tänka på Tjernobyli utan att känna oro och fasa. Ändå finns bakom detta ett hopp om en lösning.

Det finns människor som bor i närheten av Tjernobyl. De är redan märkta, plågade, handikappade efter katastrofen. Många är redan döda. Ju längre bort vi kommer från dess strålningssmittade centrum tror vi oss vara säkra, ända tills läckaget drabbar oss. Djuren i skogen, bären på marken, fiskarna i havet blir inte bara sjuka men de blir omöjliga att använda som livsmedel.

En talande bild

Det är inte fabriken, institutionen men det är vad Tjernobyl producerar utan att kunna hålla det under kontroll, som utgör det verkliga hotet.

Där har du bilden av katolska kyrkan! Tjernobyl är den

absolut bästa illustrationen av katolska kyrkan som Gud har gett oss.

Hon har sitt centrum, producerar kultur, religion, ljus, värme, upplysning. Hon står för en stor del av välfärden – förvisso. Men det är nånting hon och hennes döttrar döljer, något som makthavarna döljer. Samtidigt som hon producerar försöker hon isolera smittan för att den inte ska nå ut. Som vi ser är nu läckaget påtagligt. Det katolska giftet har spritt sig över hela Europa, ja, praktiskt taget över hela världen.

Hela mänskligheten är förgiftad av ett katolskt tänkande, av katolsk teologi, katolsk moral, katolsk kultur. Giftet blir allt värre för det innebär i realiteten att de vitala livsorganen förstörs så

man kan inte helas och befrias.

Hur ska vi göra mina vänner? Det måste väl finnas ett säkerhetsprogram? Guds folk, har vi tagit fram och granskat det, eller gör vi som mänskligheten i allmänhet, som försöker övertyga varandra om att det löser sig nog och blir bra till slut. Men det gör inte det.

Finns det ett program för församlingen? *Han ska gömma dig i sin hydda på den onda dagen.* Vad är det för hydda? En tillflyktsort är han, urtidens Gud! Om vi har kontakt med honom, så har han lärt oss förstå vad Tjernobyls andliga motsvarighet – katolska kyrkan – representerar och hur den sist och slutligen kommer att föröda vår framtid.

Man kunde inte äta svampen eller viltet från skogarna, som drabbats av nedfall från Tjernobyl. De var förgiftade. Hoten var överhängande en tid. Nu är det över, men nya läckage kommer och då hjälper det inte så särskilt mycket vad vi har för säkerhetsanordningar. Det hjälper inte särskilt mycket, eftersom luften och vattnet förgiftas.

Tjernobyl är bara ett av flera liknande katastrof-härdar. Tjernobyl har sina systrar placerade runt omkring. Jag använder denna bild som jag tror den är avsedd att användas. Att illustrera det ohyggliga maktspel som den katolska kyrkan bedriver.

Vad är det jag talar om? Jag talar om en katolsk kyrka som håller på att döda hela mänskligheten med sitt förfärliga ödesgift. Gud vill väcka oss så vi kan släcka den förödande branden. Har du något att ställa upp med, så dröj inte längre, jag vädjar. Avslöja läckagen, avslöja planerna, avslöja skeendet. ■

Fakta om Katolska Kyrkan:

Antalet katoliker ökar sakta men säkert. Enligt statistik vid utgången av 1989 uppgick de till 929 miljoner, 17,7% av världens befolkning.

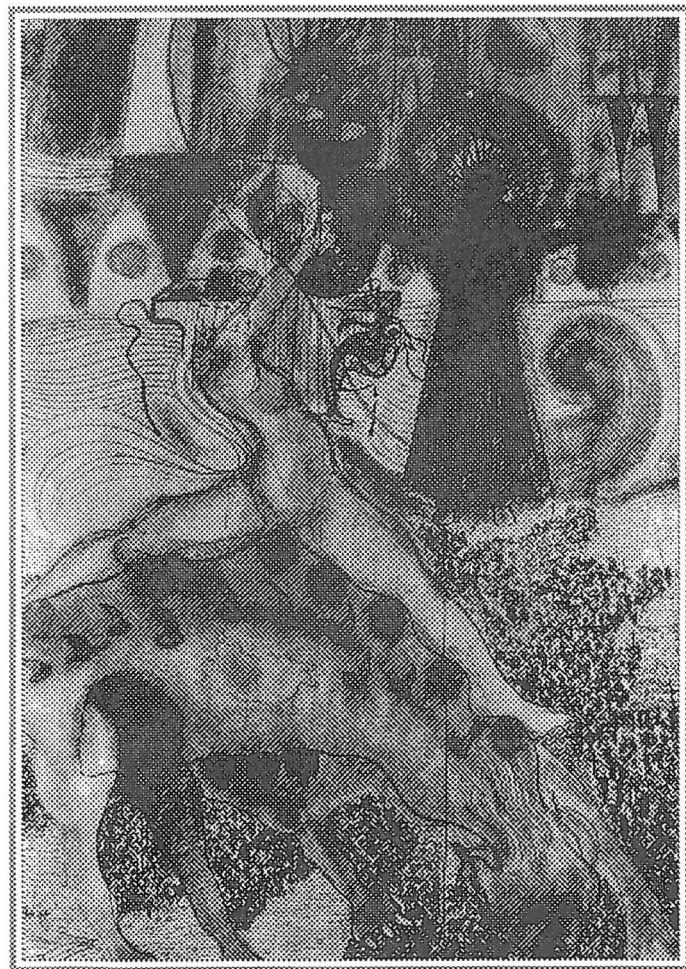
Kristendomen är tillsammans med islam kvantitativt störst, och de flesta kristna är katoliker. Den näst största gruppen är protestanter av olika inriktningar. De ortodoxa beräknas till omkring 200 miljoner. Dessutom finns enligt Vatikanstaten omkring 125 miljoner kristna av svårbestämbar karaktär, de flesta tillhör mer eller mindre lokala sekter.

I spetsen för de trogna står biskoparna, apostlarnas efterföljare. Sammanlagt finns cirka 4200, och under dem 255 000 församlingspräster och 146 000 ordenspräster. Härtill kommer omkring 63 000 icke prästvigda munkar och 886 000 nunnor. Det betyder en total styrka på cirka 1,4 milj. människor.

Präster, nunnor och hängivna lekmän driver omkring 95 000 sjukhus, barnhem, ålderdomshem osv över hela världen. Samtidigt leder de ett stort antal lekskolor, skolor och universitet. 1,5 milj. studerande är inskrivna vid deras universitet, 1,1 milj. i andra typer av högskolor. 122 000 ynglingar studerar vid katolska seminarier. Katolska skolor på mellan- och högstadienivå frekventeras av 36 milj. elever vid 111 000 institutioner.

Var dag lyfter omkring 400 000 präster upp kalken och oblaten i menighetens åsyn. De upprepar de evangeliska instiftelseorden över brödet som blir kött och vinet som förvandlas till blod. Kristus offermåtid den sista natten före det långa lidandet förnyas, och Guds son blir närvarande på nytt.

Källa: Den heliga pyramiden, påven, Vatikanen och himmelrikets nycklar av Lars Bergquist (Timbro, 1992)

"Här är skökan på vilddjuret. Bakom finns den stora kyrkostaten. Nedanför folkhavet som vilddjuret reser sig ur, de sju kullarna. De tio hornen. Skökan med sin kalk. Folkhavet där vilddjuret reser sig!!! Herren gav mig bilden fastän jag varit tveksam." Så skrev Ake Schröder som förklaring till denna laddade blyertsteckning som han gjorde 1977.

-de som i decennier mött det katolska
förtroendet bland folket i Europa

-Kan man vara både pingstvän och katolik?

Del 1

STIG ANDREASSON

Sedan en del år tillbaka talas det om en växande pingstväckelse bland katoliker i olika delar av världen. Ibland läggs tonvikten på att de som gripits av denna väckelse alltså är katoliker. Ibland stryker man under att de utgör en ny typ av pingstvännar.

Detta föranleder mig att ställa den något tillspetsade frågan i artikelrubriken, som också kan formuleras litet annorlunda. Kan verkligen en pingstvän vara katolik eller en katolik vara pingstvän?

Ordet "pingstvän" är inte bibliskt. Det är inte "katolik" heller. Men varken baptister, metodister, missionsförbundare, frälsningssoldater eller andra nyare samfundsbeteckningar står omtalade i Guds Ord. Där talas det om "bröder, troende, kristna eller Guds barn," och allra vanligast är benämningen "de heliga", då det talas om Guds folk på jorden. Det uttrycket förekommer omkring 60

gånger i Nya testamentet. Märkligt nog skulle många av oss inte ens kunna tänka oss att byta ut vår samfundsbeteckning mot en enbart nytestamentlig beteckning.

Men låt gå! Då man kallar sig "protestant, katolik, pingstvän eller baptist", så måste man ju mena något med det. Uttrycket "pingstvän" låter sympatiskt. Även många som inte officiellt tillhör en pingstförsamling är

PER ALEXANDERSSON:

-Johannes Paulus regerar över ett system av lögnar!

I många år har Per Alexandersson arbetat som pingstmissionär i det katolska Europa.

Han hade för några år sedan en serie mycket informativa och väckande artiklar i tidningen Dagen. MR citerar:

Påven Gregorius VII (1073 - 1085) stod inför ett problem när han med sitt Dictatus vill utöva påvens makt. Många av hans teser var helt okända i kyrkan under föregående sekel. Vad göra? Den store påvens geniala svar var: *Ändra historien!* Han skapade en hel stab av förfal-

skare som kunde anpassa historien till påvens behov.

Många tidigare kyrkodokument "moderniserades" för att bättre passa in i Gregorius system. Ibland fick man dem att påstå precis motsatsen till vad de en gång sagt. Dessa förfälskningar infördes i den kanoniska lagen, vilken gjorde att katolicismen gav intryck att vara oföränderlig. Orwells 1984 föregreps med nio sekel. - - -

Det är redan illa att under mer än 1000 år ha byggt upp

en organisation med kristet namn på bedrägerier, men det är ännu värre att idag fortsätta att dra fördel därav. Johannes Paulus II regerar över ett system som skapats av lögnar. Hans makt och myndighet är ingalunda given av Gud, den är ett byggnadsverk vars grundstomme är lögnen. - - -

- Påven kan inte dömas av någon på jorden.

- Den romerska kyrkan har aldrig misstagit sig och kan heller aldrig göra det intill tidens ände.

färdiga att deklarerar sig såsom "vänner av Pingsten". Det är ju naturligt. Att det skall vara nödvändigt att ståta med en extra religiös etikett utöver det att jag är en kristen för att bekänna min tro på Pingsten – det är kanske inte lika naturligt. Men i så fall är det lika onaturligt att en kristen måste presentera sig som "baptist" för att bekänna sin tro på dopet. Alla kristna borde ju vara både "dopvänliga" och "pingstvänliga" – och för övrigt vänliga på många andra områden, inte minst mot varandra.

Den pingstvänliga inställningen fick en delvis ny etikett för dryga trettio år sedan. Sedan dess talar vi om "karismatiska kristna". Den karismatiska rörelsen har berört så gott som alla klassiska protestantiska samfund och även den katolska kyrkan har påverkats.

Eftersom många katoliker har gjort och gör karismatiska upplevelser borde väl frågan i artikelrubriken vara avgjord på förhand. Eller hur? Ja, kanske, men ändå gör jag ett försök att reda ut den härva av begreppsförvirring, som trots allt ligger gömd i allt detta. Uppfatta det också gärna som ett försök att se litet djupare på ett mångsidigt problem.

- Endast påven har rätt till de kejsrerliga insignierna
- En rätt vald påve är ett helgon, tack vare Petri meriter.

Det är efter honom påvarna ärvt titeln "Kristi ställföreträdare". - - -

Några andra påvliga uttalanden:

Innocentius IV:

- -Jag är Kristi kroppsliga närvaro på jorden

Bonifacius VIII:

- Blind underkastelse under

Några färskas typexempel på pingstvänliga, karismatiska katoliker.

Det är tidningen Petrus som står för de exemplen i nr 34 årgång 1998. En kvinna, som där vittnar om sin andedopsupplevelse, berättar att detta förde till att hon kunde be till Jesus utan skrivna böner, vilket hon tidigare inte hade gjort. Sedan fick hon också ett "bönespråk", alltså gåvan att tala i tungor. Detta hörs fint. Men sedan sägs det om henne att i sina böner vänder hon sig inte bara till Maria, utan hon ber också till helgonen och änglarna om hjälp.

Ett annat exempel är pingstvännen och universitetsprofessorn som gått över till katolska kyrkan men som säger: "Jag har inte övergivit något av det jag trott på. Jag har gått in i ett större sammanhang, där det jag upplevt inom pingst också finns med." I fortsättningen påpekar han att det är viktigt att skilja på vad som förekommer bland världens många katoliker och det som kyrkan verkligen lär. Det verkar som om han betraktar den katolska läran som ett uttryck för det centrala i den kristna tron. Han tycker också det är lika naturligt att be helgonen, alltså avdöda kristna, om förbön som att be nu

Forts nästa uppslag

påvens auktoritet är nödvändig för att bli frälst. - - -

För att bli ekumeniskt trovärdig måste den katolska kyrkan ta itu med sitt förflutna. Om man förutom Bibeln vill bygga på traditionen, då är det livsviktigt, att denna inte innehåller lögnar och förfälskningar. - - -

Det är omöjligt att ha en äkta gemenskap med en kyrka, vars tro på sin egen överhöghet över andra kyrkor är grundad på en serie historiska bedrägerier. ■

(Dagen debatt, 18/10 -91)

TAGE STÅHLBERG:

ROM har talat

Det är beklämmande att se, hur stor okunnigheten om katolicismen är även bland bekännande kristna. - - -

Katolska kyrkans mest lukrativa företag är läran om

Skärselden (år 593)

Den har sin rot i buddismen och andra gamla religiösa system, som existerat långt innan det fanns någon katolsk kyrka. Man kan spåra den inom kyrkan så långt tillbaka som det tredje eller fjärde århundradet, men den erkändes officiellt först av Gregorius I. Denne påve ansåg, att det måste finnas människor, som inte var tillräckligt dåliga att förvisas till helvetet och inte heller goda nog att bebo himmelen. För dessa behövdes en renande eld, som skulle göra dem lämpliga att någon gång förflyttas till himmelen.

Inte ett enda skriftställe stöder en sådan lära, utan den är helt och hållet byggd på antaganden. Den introducerades i kyrkan 593, men först år 1439 blev den jämte läran om de sju sakramenten stadfästad.

I fåfänga försök att bibliskt kunna bevisa denna villfarelse har man sökt passa in i Matt. 12:33, 36; 1 Kor. 3:15, Lukas 12:59 samt 1 Tim. 2:1-4. Men då de bibliska stöden, lästa i sitt sammanhang, var alltför svaga, tog man sig före att efter reformationen kanonisera judarnas apokryfiska böcker och åberopa 2 Mack. 12:46. Då inte Bibeln gav tillräckligt stöd, måste människans stadgar tillgripas, och så kom Tridentkonsiliets deklaration, där det i Sect. XXV heter:

-Eftersom den Katolska Kyrkan, instruerad av den Helige Ande, ifrån de Heliga Skrifterna och kyrkofädernas tradition har undervisat i heliga konsilier och nu senast i detta ekumeniska möte, att det finnes en skärseld, och att de själar som där är blivit hjälpta genom förböner vid mässorna, påbjuder detta heliga konsilium att biskoparna må se till, att den hälsosamma läran om skärselden, som blivit överlämnad till oss av de vördade fäderna och heliga konsilier, må bli trodd, hållen, undervisad och överallt predikas av Kristi trogna. - - -

Bibeln motsäger denna fruktansvärda lära och uppmanar oss att söka Herren, medan tid är, och att i dag är frälsningsdag, i dag är den välbehagliga tiden. Läran om ett tredje tillstånd efter döden invagar människan i en falskhet och får henne att lita på att andra skall intressera sig för att hon till sist måtte bli frälst i stället för att uppleva frälsning här i tiden.

Är det inte märkligt, att på själva Golgata riktar den döende Frälsaren en avgörande stöt emot denna villfarelse. Det var när den döende missdådaren åkallade honom och fick höra de hugnesamma orden: "Sannerligen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset." (Luk. 23:43) ■

(Rom har talat, Tage Ståhlberg, Evangeliiexpress, 1964)

Tema Katolicism

KAN MAN VARA...

Forts från föreg sida

levande trosfränder om hjälp i bönen.

Ett tredje exempel är kvinnan som varit katolik sedan födseln, men som vid 20 års ålder drog sig bort från den katolska kyrkan i 13 år. Under den tiden gick hon i olika pingstkyrkor. Hon deltog bland annat i undervisningen i Södermalmskyrkan i hela fem år. Idag är hon katolik och ber dagligen med hjälp av radbandet eller "rosenkransen" denna bön till Jungfru Maria: "Hell dig Maria, full av nåd! Välsignad är du bland kvinnor..."

När de skrivna böner inte räcker till ber hon i tungor. Hon säger också att hon fann ut att det var speciellt "roligt" på katolikernas karismatiska konferenser. Man både applåderade, skrattade, sjöng och dansade i kyrkan. Den karismatiska väckelsen säges ha fört henne och hennes trosfränder in i en rik gemenskap med karismatiska kristna från andra samfund.

Dessa exempel borde väl övertyga den mest skeptiske om att det går an att vara både katolik och karismatisk pingstvän på samma gång. Först vill jag säga att det är fjärran från mig att vilja fälla någon personlig dom över de människor jag nu har hänvisat till. Jag finner det heller inte gagneligt att nämna dem vid namn. Men som typexempel är de intressanta. Och de ger oss anledning till att göra några enkla kommentarer.

Synkretism eller religionsblanding har många orsaker.

Den gamle väckelsepredikanten Frank Mangs berättade en

gång för min hustru och mig om en del underliga saker han hade varit med om under sitt långa och innehållsrika liv. Han avslutade med följande kommentar: "På det religiösa området är människan inte särskilt förståndig." Nej, ofta är det på religionens område som man möter de värsta formerna av inkonsekvens och bristande logik. Varför är det så?

En av orsakerna är att en del människors religiositet är utpräglad känslobetonad. De känner sig dragna till det mystiska och svärmiska. De upplever själva stämningen i bönestunden och gudstjänsten starkare än de upplever det substantiella innehållet både i bönerna och predikan.

Det är solklart att sann kristendom måste engagera oss också känslomässigt, men inte *bara* känslomässigt. En till nittio procent emotionell religiositet innehåller inte mycket av förmågan att urskilja och bedöma vad som är rätt och fel.

Den känslobetonade religiositeten har också en sagolik

förmåga att på ett nästan rörande sätt idealisera den religionsform i vilken man *känner sig* hemma och trivs med. De personer som presenterats i tidningen Petrus synes mig vara ganska typiska exempel på just detta.

Min egen mer än 45-åriga erfarenhet av evangelisation bland katoliker har inte gett mig tillfälle att möta just sådana typexempel särskilt ofta. Det vanliga har faktiskt varit att då katoliker fått höra evangeliets budskap och börjat få litet kunskap i Bibeln, så har de spontant och utan påtryckning lämnat den katolska kyrkan. Helt naturligt såg de också det meningslösa i att be till helgonen, som ju är döda människor. Till och med en fransk katolsk präst, som börjat läsa Bibeln med iver, sade en dag till oss: "Det räcker att be till den levande Guden." Helgon- och Mariakult var inget för honom längre.

Ofta har vi sett att mycket enkla människor, bönder och fabriksarbetare, mycket klart ser vad som är rätt och fel då det gäller katolsk lära och praxis i Bibelns ljus. Därför förefaller det gåtfullt för mig att någon regelbundet kan

vara med på bibelstudier i en pingstförsamling i fem år och sedan sitta där med sitt radband och be till jungfru Maria.

Att Mariabönen åtföljes av tungotal gör saken ännu mera gåtfull. Men givetvis vet jag att det finns människor som totalt saknar förmåga att läromässigt och förståndsmässigt analysera både sitt eget fromhetsliv i synnerhet och religiösa företeelser i allmänhet.

Vi skall inte förakta det emotionella och känslobetonade i trons värld. Men Bibeln talar trots allt om "en full förståndsvissnets hela rikedom". Det är inte säkert att man är på rätt väg därför att man känner det gott och skönt att vandra på den. Dessutom måste vi nog säga att nutidens förkunnelse blivit mer och mer konturlös. Det dras inte längre upp några skarpa och tydliga gränser mellan vad som är rätt och fel. Då är det inte underligt om synkretismen lever i stor välmåga.

Gud möter inte människor efter deras religiösa etiketter.

Jag har faktiskt inte alls svårt

Pingstvän trivs i katolsk skola

Katolska kyrkan har alltid haft ett stort utrymme för socialt arbete. Inte minst är katolikerna föregångare när det gäller att satsa på utbildning. I Sverige finns några katolska friskolor. Den nyaste bland dem är Sankt Thomas skola och friskola i Lund.

Thomas skolan i Lund ligger i det vackra paderborsområdet som tidigare var reserverat för St. Lutz mental sjukhus. Efter en total och pietetsfull renovering av sjukhusets gamla administrationsbyggnad finns här nu friskola och en grundskola som i stort sett är nybyggd.

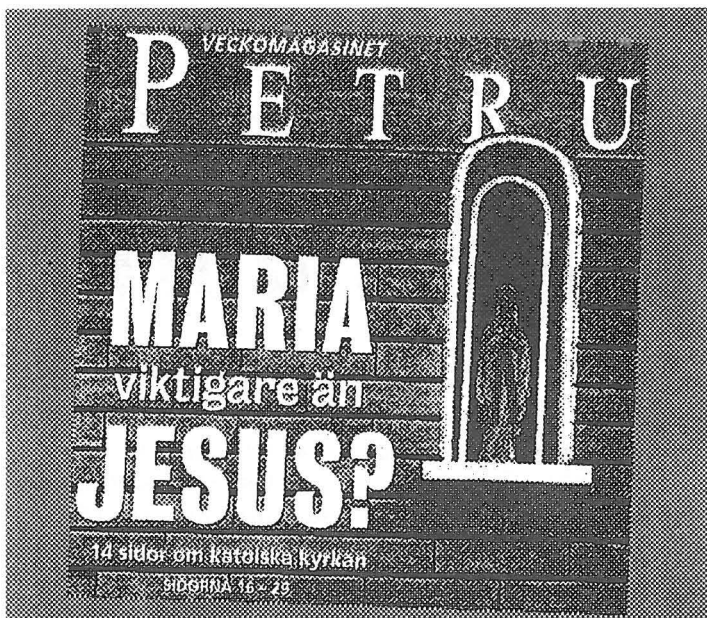
Väckelsepredikanten Petrus. Under fyra år har hon verkat i Kims soto (kärnkrafts) i engelska. Ett Skåneprojekt administrerat av Svenska Alkonstruktörens, vars ledare Laila Albertsson har varit ett tipskälla.

Nu väntar jag det stora om jag kommer hit. Att få arbeta med en kristen skola och veta att man är omgiven av troende är underbart!

Att bönja knä och göra korstecken är något självklart och naturligt för eleverna på Sankt Thomas skola.

Tidningen Petrus beskriver i ett reportage som en positiv möjlighet för pingstvännen att sätta sina barn i katolsk skola. I bilden ser vi en liten flicka som lär sig använda korstecken.

I ett stort uppslaget temanummer har Evangelii Härelds och Trons Segrars arvtagare, Magasinet Petrus, gjort ett 14-sidigt vänporträtt av katolska kyrkan.

att tro på Guds möjligheter att möta och välsigna sökande katoliker. Det har vi som sagt sett en hel del av under årens lopp. Jag kommer speciellt ihåg en vinter då vi befann oss i östra Frankrike och höll på med evangelisation och församlingsbyggande verksamhet i ett mycket katolskt område.

Vi hade möten på många platser, men söndagsmötet i områdets största stad samlade mest folk. Det betyder inte att skaran som samlades var så stor. Vår lokal var snarare liten och trång, och de som fyllde bänkraderna var allesammans så gott som utan undantag katoliker.

Den vintern upptäckte jag en ny bibelbok. Det var givetvis inte någon arkeologisk upptäckt, utan uteslutande en andlig erfarenhet. Boken som jag blev så fängslad av heter Hebréerbrevet. Den skrevs ju som namnet säger till hebréerna, alltså till judarna, och avsikten var att presentera evangeliet som en fortsättning och en fullbordan av Gamla Testamentets budskap. Avsikten var också att visa varför det nya förbundet är bättre än det gamla.

Katolikerna var vana vid att

Jesus skulle offras på nytt igen på altaret i kyrkan genom prästens händer varje gång det var mässa. Nu fick de höra om det fullbordade försöningsverket. Jesus hade offrat sig en gång för alla för att köpa oss fria. Söndag efter söndag läste vi från Hebréerbrevet och Gud välsignade sitt eget Ord. Ljuset gick upp i förmörkade hjärtan. Sökande katoliker kom till Frälsaren. Flera av dem blev mycket ivriga själavinnare och stöttepelare i församlingen.

Ännu idag, många år senare, kan vi glädjas över att de av dem som nu är i livet fortfarande är lyckliga i tron och nitiska i Herrens tjänst.

Ingen av dem sitter med ett radband och läser Maria-böner. Nej, de har allt i Jesus Kristus. Att dessa människor bar på en katolsk etikett hindrade givetvis inte att Herren kunde verka i deras hjärtan. Han verkade fram tro och frälsningsglädje långt innan de alla hade förstått att de borde lämna Påvekyrkan.

Gud möter inte folk i egen-skap av katoliker och protestanter. Han ser till deras längtan och ärliga sökande. Men frälsningsupplevelsen förde till att dessa katolska sökare

inte längre kände sig hemma i Roms kyrka.

Hur vi känner igen Pingstens helige Ande

På reformationens tid verkade Guds Ande genom Luther och Calvin och många andra förkunnare. Men aldrig på det sättet att Mariakult, helgon-tillbedjan, ängladyrkan, avlat och själmässor blandades in i det evangeliska budskapet. Nej, det förde snarare till en brytning med katolsk tro och religiositet.

Enligt Bibeln är den helige Andes främsta uppgift att leda människor fram till hela sanningen samt att förhärlika JESUS! En pingstkristen känns framför allt igen på att han är Kristusgripen. Han har en kristocentrisk tro och ett levande Kristusvittnesbörd.

Eftersom bön till de döda och tillbedjan av änglar är klart förbjudna i Guds Ord, förstår jag inte hur den helige Ande skulle kunna leda oss in i ett böneliv med Mariabön, helgonkult och ängladyrkan. Vidare säges det i Herrens Ord att "där Herrens Ande är där är frihet." Frihet från schema och ritualer, ceremoniväsen och sakramentalism, kyrkopolitik och religiöst partisinne.

Katolikernas blinda lydnad för påven och kyrkans läro-ämbete, deras tro på den frälsande kraften i kyrkans sakrament och deras många vidskepliga bruk kan svårligen förenas med Pingstens helige Ande. Att det ibland kan ta relativt lång tid för vissa personer att komma loss från olika former av död religiositet, det vet vi av erfarenhet.

Men i det långa loppet tror jag att sann pingstväckelse och genuin romersk katolicism är lika oförenliga som eld och vatten. ■

I nästa nummer ytterligare en artikel i ämnet.

Lewi Pethrus om skökkyrkan år 1925:

Ett annat drag, som jag ser hos Uppenbarelsebokens sköka, är att hon associerar sig med de maktägande på jorden. Det står om henne: "Hon, som jordens konungar hava bedrivit otukt med och av vilkens otukts vin jordens inbyggare hava druckit sig druckna".

I Upp. 3:18: "Ty av hennes otukts vredesvin hava alla folk druckit; konungarna på jorden hava bedrivit otukt med henne" - det är, som vi förstår, andligen talat - "och köpmännen på jorden hava skaffat sig rikedom genom hennes omåttliga vållust."

Det är ganska märkligt, att det i denna bibelvers är fråga om opolitiska och kommersiella saker. - Man talar också mycket om det ekonomiska livet i dessa möten. Det är kyrkans frieri till dem som för närvarande äger den ekonomiska och politiska makten i världen. --- Katolicismen är i antågande allt mer och mer - denna sköka, vars händer dryper av blod, denna hemiska kyrka, som har många millioner mäns och kvinnors blod på sitt samvete; denna samvetslösa påvekyrka är på väg att komma in i Sverige igen, och detta ekumeniska möte är ett stort steg i utvecklingen mot detta mål. Katolikerna är mästare i att arbeta bakom kulisserna, och det är icke tu tal om att icke ett sådant arbete pågår också i Sverige.

Detta ekumeniska möte är den största förberedelse för katolicismens införande i vårt land. Man står ju och beklagar sig över att man icke har sina "romerska bröder" ibland sig. Detta är en av de värsta faror, som det ekumeniska mötet har med sig. Och Gud förbarme sig och hjälpe svenska folket att vakna inför detta.

(Ur Ekumeniska mötet i bibelns ljus, Lewi Pethrus 1925)

BERNO WIDÉN

Om den katolska kyrkan menar sig vilja uppnå jubelårets bibliska syfte så borde hennes första åtgärd vara att återbörda "arvsbesittningen" till sina ursprungliga ägare eller dess arvingar. Dessutom skulle alla slavar frigges, dem hon trollbinder med sina magiska ritualer. Guds ord befaller oss att med livet som insats bekämpa henne och hennes döttrar. Låt dig inte luras av hennes fagra tal om denna tidens "väckelsevåg".

Det är oroväckande att idag möta människor i kristenheten och se hur näst intill obefintlig beredskapen är till motstånd mot den andevåg som drar över hela vårt land. En flodvåg som enligt Guds ord ska komma. Ta upp frågan om vad katolicismen egentligen representerar i ett ekumeniskt sammanhang och du blir stämplad som kritiker, kärlekslös eller något annat som står emot Guds verk och förhindrar väckelse.

Kristna som har varit med under många år och både sett och hört hur väckelserörelsens pionjärer med heligt allvar tagit som sin självskrivna uppgift att varna vårt folk för

villfarelsens makt, sitter idag som offer, helt inkompetenta att ens vilja nyansera proble-

” Den ton och det kristallklara budskap som väckelserörelsens pionjärer personifierade, bekämpas idag från de egna leden ”

matiken. Förmodligen beror det till stor del på eftergifter som gjorts då egna beslut och ställningstaganden fram-

tvingats. Den som inte ger kärleken till sanningen rum drar över sig en villfarelse som Gud själv sänder. Oavsett etikett är vi alla i farozonen och behöver pröva våra grundvärderingar inför Guds ord.

Vid det ekumeniska mötet i Uppsala 1925 öppnades usla brunnar som sedan dess förföriskt har som sitt mål att ena en splittrad kristenhet. Kristenheten är splittrad och kommer så att förbli. Ändock talas det om att samfunden har närmast sig varandra. Vad är det då som förenar? De frågor som skiljer väljs nogsamt bort för att möjliggöra gemensamma gudstjänster,

Är påven antikrist?

Trons reformator Marin Luther kallade påven "Babels hora" och "Elak Antikrist". Luther, om någon, visste vad han talade om. Vad säger bibeln om antikrist?

VEIKKO ROPPOLA

I denna artikel lägger vår broder från Göteborg fram många väckande funderingar och synpunkter på den religiösa och politiska utvecklingen i vår tid.

-Vi kristna får inte kompromissa, manar han.

Antikrist och vilddjurets tal (666) intresserar många, eftersom vi lever i den yttersta tiden.

Uppenbarelseboken nämner om vilddjurets tal i 13:8. Andreas Howin (1572-1643) försökte räkna ut vilddjurets tal. Pingstvännerna säger att det tillhör adventismen att räkna ut detta tal. Men Holwing levde långt innan Millert, adventismens grundare. Varför leder man sin församling vilse genom att ljuga om vilddjurets tal och antikrist och mycket annat?

-Veten I icke, att litet surdeg syrar hela degen? (1 Kor. 5:6)

Påvens officiella namn är Vicarivs Filii Dei = Guds vikarie.

-Det är icke för någon god gärnings skull, som vi vilja stena dig, utan därför att du hädar och gör dig själv till Gud, du som är en människa. (Joh. 10:33).

Om påven hade levat i Israel, hade judarna stenat honom. Vi vet att romerska bokstäver har ett visst talvärde. Vicarivs = V=5, I=1, C=100, A=0, R=4, I=1, V=5 och S=0. Det blir 112. FILII = F=0, I=1,

L=50, I=1 och I=1. Det blir 53. DEI=D=500, E=0 och I=1. Det blir 501. 112+53+501=666!!!

Antikrist är avslöjad fastän de flesta pingstvännar säger och visar helt andra falska räknasätt med falska romerska siffror. De har förfalskat matematiken så att vilddjurs-talet är 6126??? Så kan man göra om man lever med i ekumeniken och har djup kärlek till påven och påvekyrkan. Och man lyder människor mer än Gud.

Trons reformator Martin

En sista väckelse kommer helt klart att gå över vår jord, men det blir en evakueringsväckelse ty tiden närmar sig med hast för det stora uppbrottet: "Se, Brudgummen kommer". Skökans öde är beseplat och i ett ögonblick kommer all hennes rikedom att förödas.

mässor, ceremonier etc.

De gamla doktrinerna står kvar som döda teser, kraftlösa och oförmögna mot den makt som med precision leder mot ett enda mål – det stora avfallet.

Det är en makt som inte kan bemötas med dialoger eller diskussioner. Det finns inga teologiska formuleringar som här förmår att driva tillbaka henne som tronar såsom drottning. Hon måste bekämpas och pinas för den hon är. Hon ska avslöjas genom att den levande Gudens församling träder in i sin apokalyptiska uppgift och uppenbarar hennes rätta väsen med himmelskt ljus.

Ett skrämmande avfall

Den ton och det kristallklara budskap som väckelserörelsens pionjärer personifierade, bekämpas idag från de egna leden. En naturlig konsekvens då man valt att träda in på en annan väg – slagen av blindhet.

Utan att här gå in på hur millioner människor fått lida förföljelse i kyrkans namn, hur våra bröder och systrar blivit berövade både liv och ägodelar i Guds namn eller hur miljarder människor går mot en evig förtappelse på grund av kyrkans försäkringar medelst dess hedniska sakrament, kan vi ändå fastslå genom att se kristenhetens ut-

veckling i vårt eget land, att den stora skökan idag arbetar målmedvetet för att stärka sin ställning. Vi har inget annat att förvänta oss. Den stora tragedin däremot är att hon genom "fria" evangeliska församlingar lyckats locka till sig bundsförvanter.

Ockult slaveri

Den tragiska mässan öppnar för onda andar som är sju gånger värre än de makter som tidigare band oss och leder människor in i ett ockult slaveri. Världseangelisten ser däremot sin chans att genom personlig audiens hos skökofadern få sig tilldelad

en ny plattform. Ökade möjligheter, ökad popularitet, ökad kraft – en kraft som inte går att stävja. Bibelns budskap är entydigt: "...den som håller sig till en sköka, han bliver en kropp med henne".

Inför milleniumskiftet har Vatikanens överhuvud gett löfte om syndernas förlåtelse på löpande band – både bland levande och döda. Påvens bulla utropar då den föreskriver avlatshandel som medel till allas försoning och återförening med kyrkan:

-Låt ingen under detta Jubileumsår önska utesluta sig själv från Faderns omfamning. Låt ingen uppträda som den äldre brodern

Forts nästa uppslag

Luther kallade påven "Babels hora" och "Elak Antikrist". Luther, om någon, visste vad han talade om. Vad säger bibeln om antikrist?

-Och jag såg kvinnan vara drucken av de heligas blod och Jesu vittens blod. Och jag förundrade mig storligen, när jag såg henne. (Upp. 17:6-7)

Katolska kyrkan är drucken av de heligas blod. De slaktade nästan alla apostlarna och har dödat c:a 65 miljoner sanna kristna under historisk tid.

-De blevo stenade, marterade, söndersågade, dödade med svärd. De gingo omkring, höljda i färskinn och gethudar, nödställda, misshandlade, plågade. (Hebr. 9:37)

Varför allt detta? Därför att antikrist hatar Jesu egna och

sanningen! Aposteln Johannes förundrade sig när han fick se antikrist. Det gör idag många sk kristna, och de vill inte höra sanningen om påvekyrkan. Många blir rasande när jag talar om detta. Hur kan den älsklige "helige Fadern", som liknar himmelens ängel, vara en elak antikrist?

-Här gäller det att äga ett förstånd med vishet. De sju huvudena äro sju berg, som kvinnan tronar på. De äro ock sju konungar. (Upp. 17:9)

Staden Rom är grundat på sju kullar, och där sitter antikrist i Vatikanen.

Men påven ser mera ut som en himmelsk ängel än djävulen. Åter till bibeln, ty sanningen hittar vi där.

-Och detta är icke att undra på. Satan själv förskapar sig ju till en ljusets ängel. (2 Kor. 11:14)

-Ty människor, som falskeligen säga sig vara Messias skola uppstå, så ock falska profeter och de skola göra stora tecken och under för att om möjligt förvilla jämväl de utvalda! (Matt. 24:24)

Dragen ut!

Det är många som säger att även katoliken kan uppnå frälsning om han lever nära Jesus. Hur kan han leva nära Frälsaren om han dyrkar jungfru Maria varje dag? Och lever i den falska läran? Läs noga Upp. 18:4: "Dragen ut, I mitt folk..." Bara så kan katoliken hitta sanningen och livet med Jesus Kristus.

Det var enda sättet, även för Martin Luther. Det var också min väg och många andras. Om man en gång vill hamna i det himmelska hemmet, mäs-

te man gå den vägen. Detsamma gäller även nunnan "Moder Teresa", som många dyrkar och tycker att hon är himmelens ängel. Men man måste lämna falsk lära. Goda gärningar hjälper inte. Att dyrka påven och jungfru Maria hjälper ingenting. Endast om vi tvättar bort alla våra synder med Jesu dyrbara blod, kan vi bli frälsta.

Varför är alla katolska länder så fattiga, varför är där så mycket elände? Barn blir mördade där, osv. Katolikerna säger: "Vi har den enda sanna tron". Ingen kan nå till himlen utan att vara välsignad av någon präst. Varför har inte Guds välsignelse vilat över de katolska länderna? Vi protestanter har hittills haft det mycket bättre. Vi har fått

Forts nästa uppslag

Tema Katolicism

SLÄPP...

Forts från föreg sida

i evangeliets liknelse som vägrar att komma in i huset för att fira (Luk. 15:25-30). Måtte förlåtelsens glädje bli starkare och större än någon förbittring.

Låt dig inte luras

Genom den påhittade apostoliska successionen hävdar sig den katolska kyrkan på känt härskarmanér över hela kristenheten. De som under sek-

lernas gång obarmhärtigt förföljts och plundrats ska nu med en mjukare ton mer eller mindre tvingas tillbaks till fällan. Syna hur påvedörets rikedom uppstått och du upptäcker ganska snart att dess rättmätiga ägare är att finna långt utanför Vatikanens murar.

Den nuvarande påvens företrädare utgör ett tydligt exempel på vad som drabbar den som med alltför stort rättspatos vill syna skumrasket – 33 dagar vid makten –

dödförklarad, utan någon efterföljande obduktion.

Om den katolska kyrkan menar sig vilja uppnå jubelårets bibliska syfte så borde det första vara att återbörda "arvsbesittningen" dit den hör hemma. Den bör återgå till sina ursprungliga ägare eller dess arvingar. Dessutom skulle alla slavar frigges. Även alla dem som hon trollbinder med sina magiska ritualer. Guds ord befaller oss att med livet som insats bekämpa henne och hennes döttrar. Låt dig inte luras av hennes fagra tal om denna tidens "väckelsevåg".

Två strömningar

Det finns två strömningar som löper parallellt i tiden. Den ena har Rom som sitt mål och med upprinnelse i det gamla Babylon fångar den stora mängder av vilsegångna människor under förespeglning av att vara en från Gud sänd väckelse, med karismatiska element och andra tju-sande inslag.

Den andra representerar ett helt annat budskap – ett hoppets budskap om befrielse och uppbrott från världen men med ett givet mål och en uttalad tillhörighet; *det nya*

ÄR PÅVEN...

Forts från föreg sida

hjälpa många katoliker och andra falska lärors spridare.

Vi får vara tacksamma för reformationen Martin Luther kom med och att Gustav Wasa kastade ut alla katoliker från Norden. Vi är ett duktigt och arbetsamt folk. Guds hand har hittills vilat över Norden, men, men...

-Hon som jordens konungar hava bedrivit otukt med och av vilkens otukts vin jordens inbyggare hava druckit sig druckna. (Upp. 17:2)

Vi vet att många har varit mottagna i påvens "välsignelses audiens": Kathryn Kuhlman, Billy Graham, Benny Hinn, m.fl.

-Mina barn, nu är den yttersta tiden I haven ju hört att en antikrist skall komma, och redan hava många antikrister uppstått; därav förstå vi, att den yttersta tiden är inne. (1 Joh. 2:18)

Varje påve har varit sin tids antikrist. Samt Hitler, Stalin, Saddam Hussein, osv. Har behärskats av antikristen kraft och makt.

Jag läste i Midnattsropet nr. 6-92 att påven besökte Israel.

Detta är ett av många tecken på den yttersta tiden.

-Vedersakaren, som upphäver sig över allt vad Gud heter och allt som kallas heligt, så att han tager sitt säte i Guds tempel och föregiver sig vara Gud. (2 Tess. 2:4)

Detta innebär att Bergs-moskén i Jerusalem måste sprängas i luften för att Salomos tempel ska byggas upp där igen. Ty Salomos gamla tempel fanns just där Bergs-moskén nu står. Den siste antikrist ska uppenbara sig och lura Israels folk, enligt Bibeln. Jag tror att siste påven kommer att vara jude.

...det som var sårat med svärd, men åter kom till liv. Vilddjuret fick sår genom reformationen, men har återtagit sin makt och den ökar. (Upp. 13:14)

...och hela jorden såg med förundran efter vilddjuret. (Upp. 13:3)

Dessa dagar förundras alla över EU-vilddjursriket och huvudarkitekt bakom detta är Vatikanen! Efter andra världskriget formade tre katoliker modellen för EU. En av dem var Konrad Adenauer. De upptäckte att katolska kyrkans son Adolf Hitler misslyckades med det Tredje Riket. Nu talar man om att

EU är "fredsriket" med Chirac och atombombernas skugga.

Även ekumeniska världskyrkornas arbete syftar till att smälta samman alla religioner i världen. Även där är huvudarkitekten Vatikanen. De säger att alla religioner är lika mycket värda – även Bibeln och Koranen! Det är mycket möjligt att Islam går samman med Katolska kyrkan, det finns stor likhet mellan dem. Ty Muhammed var gift med en katolsk kvinna. De är lika i tro, religion, kultur och politik. Just politiken är farlig; den skapar makt genom vapen, m.m.

Den bästa vägen

Vi frälsta får inte kompromissa med de falska kristna. Vi måste ta på allvar

-Tagen alltså på eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen stå emot på den onda dagen och, sedan I haven fullgjort allt, behålla fältet. (Ef. 6:13)

Men många kristna väljer att kompromissa med tron, vill göra det som är bekvämast och roligast. Men åter till bibeln:

-Och skicken eder icke efter denna tidsålders väsende, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse, så att I kunnen pröva, vad som är Guds vilja, vad som är gott och välbehagligt och fullkomligt. (Rom. 12:2)

Vi väntar detta och arbetar för det.

-Vilken dock himmelen måste behålla intill de tider, då allt skall bliva upprättat igen, varom Gud har talat genom sina forntida heliga profeters mun. (Apg. 3:21)

-Ty så ville han själv ställa fram församlingen inför sig i härlighet utan fläck och skrynka och annat sådant; fastmer skulle... (Ef. 5:27)

Handen på hjärtat. Du dyrbara evighetsvarelse, läs noga Upp. 18:4 en gång till: "Dragen ut..." Vi måste följa Jesus och hans ord. Vägen är inte "en dans på rosor", men det är bästa vägen, ty den leder fram till det himmelska hemmet. Är det nog för dig, varför då leka med synden och förlora det eviga livet?

Ta emot Jesu lärjungaskap, ta emot Honom, din Frälsare. Det ångrar du aldrig. Byt den falska läran och den falske Jesus mot den äkta. Låt inte djävulen lura dig mer. ■

Jerusalem. Den förkunnas över hela vår jord av frälsta, befriade människor och leder till omvändelse och uttåg från falsk skökoreligiositet. Ett uttåg som avslöjar och för fram skökans synder i ljuset.

-Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor.

Praktisera befallningen och hon kommer att visa sitt rätta ansikte, på samma sätt som hon alltid gjort då hon blivit trängd av Ordets skarpa svärd.

Klara signaler

Ändetidens budskap ger oss klara riktlinjer från hela den heliga historien, från bibelns första bok till den sista.

Ett exempel hämtar vi från Guds folk under ökenvandringen. Frestelserna var många och ibland blev de för stora. Folket föll i synd genom trolöshet mot sin Herre. Gud hade sina redskap och metoder för att forma och fostra sitt folk till sitt rikes avskilda medborgare.

En viktig ingrediens var de två silvertrumpeterna, som

skulle ge klara, tydliga signaler för nästa steg. Folket lärde sig iakttä molnstodens rörelser och nogsamt lyssna till vilken signal trumpeterna skulle ge. Om prästen hellre ville ingå allians med fienden än att bekämpa henne, så skulle signalen vilseleda hela folket till att ingå en falsk förbindelse och till att drabbas av Guds vrede. De skulle så småningom förlora sin identitet och värst av allt – de skulle aldrig nå fram till det av Gud bestämda målet. *-Om den signal, som basunen giver, är otydlig, vem gör sig då redo till strid?*

Evakueringsväckelse

En sista väckelse kommer helt klart att gå över vår jord, men det blir en evakueringsväckelse ty tiden närmar sig med hast för det stora uppbrottet: *"Se, Brudgummen kommer"*. Skökans öde är beseglat och i ett ögonblick kommer all hennes rikedom att förödas. Men *"Saliga äro de som äro bjudna till Lammets bröllopsmåltid."*

Ta vara på Ordet och budet om ståndaktighet;

-Jag kommer snart; håll fast det du har, så att ingen tager din krona. ■

Jubel-avlat inför 2000-talet:

Påven erbjuder mänskligheten AVLAT

Påven gör en världsvid offensiv inför milleniumskiftet. En gång betydde avlatenshandeln mycket för att bygga S:t Peterskyrkan i Rom. Vad ska byggas nu?

MR citerar ur bulletinen som gick ut från Vatikanen sistlidna november:

Under det Stora Jubileet, borde det noteras att avlatsjubileet också kan appliceras till förmån för avlidna själar: ett sådant offer konstituerar en utomordentlig akt av övernaturlig barmhärtighet, i kraft av banden som i Kristi Mystiska Kropp förenar de trogna redan under pilgrimsvandringen härnere och dessa som redan har avslutat sin jordiska vandring. - - -

"Kyrkans skatter" är de heligas goda gärningar. Att bedja för att vinna avlat menas att komma in i denna and-

liga gemenskap och därför att öppna sig själv totalt för andra. - - -

Sanningen om de heligas gemenskap, vilken förenar troende till Kristus och till varandra, uppenbarar hur mycket var och en av oss kan hjälpa andra - levande eller döda - att bli ännu mera intimt förenade med Fadern i himmelen.

Genom att dra dessa dogmatiska slutledningar och förklara Kyrkans moderliga institution, påbjuder jag att genom hela Jubileet alla de trogna, ordentligt förberedda, ska kunna göra ett överflödande bruk av avlatens gåva, enligt de direktiv som följer med denna bulletin.

Den fulla avlaten under Jubileet kan också vinnas genom handlingar som uttrycks på ett praktiskt och generöst

sätt av den botfärdiga anden som är, som det var, hjärtat av Jubileet.

Detta kan inkludera att avstå åtminstone en hel dag från onödig konsumtion (t ex från rökning eller alkohol, eller fasta eller praktisera försakelse enligt någon av Kyrkans generella regler och normerna som har tagits av biskopskonferenser) och ge en proportionerlig summa pengar till de fattiga, genom betydande medverkan i arbete av religiös eller social natur (speciellt för att hjälpa övergivna barn, unga människor med problem och äldre med behov, främlingar i olika länder som söker bättre levnadsvillkor), ägna en passande del av personlig fritid för aktiviteter som gagnar samhället, eller andra liknande former av personlig uppoffring. ■

Om avlaten:

Villfarelserna inom påvedömet äro uppenbara. Och hela Skriften betygar med kraft, att dessa villfarelser är onda andars och antikrists lära. Det ligger en uppenbar avgudatjänst i vanhelgandet av mässorna, vilka utom alla andra missbruk på det skändligaste sätt användas för snöd vinning.

Vidare ha påven och hans anhängare förvanskat läran om boten. Ty de lära, att synderna förlätas för våra gärningars skull. Sedan bjuda de, att man skall tvivla om, huruvida förlåtelsen verkligen följer. Men ingenstädes lära de, att synderna förlätas av nåd för Kristi skull och att vi genom denna tro få syndernas förlåtelse. Så fördunkla de Kristi ära och beröva samvetena den fasta trösten samt avskaffa den rätta gudstjänsten, nämligen trons övning i dess kamp mot förtvivlan.

De hava fördunklat läran om synden och framställt föreskrift om uppräknande av synderna, som framkallar många villfarelser och förtvivlan. De ha hittat på tillfylllestgärningar, med vilka de även fördunklat Kristi välgärning. Härav har avlaten uppstått, vilken är idel lögn, uttänkt för snöd vinning.

(Sv Kyrkans bekännelseskriterier, "Om påvens överhöghet". Verbum, 1969)

Kampen för tron

Nu lever vi i övergången till ett nytt årtusende och vi märker hur allting skälver. De sex årtusendena ligger bakom, strax ska vi gå in i det sjunde. Då inbryter jordens sabbat, då jorden ska få vila och fred, då ärkefienden arresteras och kastas i fängelse, då människor och djur blir goda och snälla mot varandra.

Orsaken till det vi ser ske på alla de områden jag nu schematiskt nämnt, har sin upprinnelse i denne ärkefiende som presenteras som denna tidsålders gud, världens furste. Han ska arresteras, kastas i fängelse i tusen år. Ära vare Gud! Då ska det bli frid på vår jord. Jag tror inte det existerar någon människa, hur långt hon än må vara från trons territorier, som inte längtar efter en annan tingens ordning i öst och väst, i nord och syd. Den kommer när Messias träder fram och upprättar sitt rike.

Några ting vi ser har inte samma effekt längre, för vi har blivit så vana vid förändringarna att vi upphört att reagera. Vi har blivit avtrubbade, okänsliga. Det måste till ett medvetet avståndstagande till det Bibeln klart och tydligt betecknar som farligt, skadligt och nedbrytande.

Man leker inte med giftet, och inte heller med elden. Det måste bli ett medvetet avståndstagande från sådant som är fördärvbringande, fastän det ser så annorlunda ut. "Kommen icke vid det orent är." Det är naturligtvis viktigt för oss att veta hur man betar sig och vad det kan vara som har denna effekt eller åstadkommer detta resultat. Var och en fattar ju att detta handlar om att vårt andliga liv förgiftas. Det gäller tron.

Vi blir modlösa, kraftlösa och demoraliserade så att vi inte orkar kämpa för den tro som en gång för alla är överlämnad åt de heliga. Det gäller att veta mot vem och vad man kämpar. Man måste kunna känna till och bedöma detta på ett sådant sätt att det inte blir slag i luften, skuggboxning och spegelfakteri.

Vi är inne i en väldig strid, därför är det oerhört viktigt att vi får höjd beredskap, vitala sinnesorgan och en hög stridsmoral. Vi måste vara djärva i Herren Jesus Kristus, så vi kan attackera

fienden och tillämpa Ordet utifrån principen att vi ska betrampa fiendens härs-makt. Inte förtrampas av fienderna, utan få dem under våra fötter i Jesu namn, och trampa ner alla dessa makter som på ett eller annat sätt vill infiltrera och på olika vis influera på oss så att vi förlorar kraften, inspirationen och entusiasmen.

Förakt för skapelsens ordning

Det finns en feminism som egentligen är väldigt obehaglig, fastän den blivit bejakad och idag är ett kulturmönster. Det är väldigt obehagligt upptäcka att männen låter sitt hår växa så det blir långt. Och så sätter de olika ringar i öronen. Det där tycker många inte är nå-

*-Vi måste få det
rätta budskapet
för den rätta plat-
sen, för de rätta
människorna för
den rätta tiden.*

gon fara. Och det är det väl inte, om man nöjer sig med det korta tidsperspektivet så att man ser till horisonten. Men om vi ska blicka bortom horisonten och ha evighetsperspektivet över vårt liv så är det inte likgiltigt.

Om man i sitt livsmönster demonstrerar ett påtagligt förakt mot skapelsens ordning så hänar man i realiteten, om man än inte bekämpar Skaparen, som gjort oss till man och kvinna för att vi skulle vara det.

Vi ska ju ha en miljö så att änglarna trivs ibland oss. Men om vi hänar Skaparen, så kan det inte leda till annat än att dessa som han utvalt till tjänstear-dar för dem som ska ärva frälsning, blir bedrövade och rapporterar hem till höj-den.

Man märker nästan på atmosfären när himlen sörjer, Anden är bedrövad och änglarna inte trivs. Änglarna trivs inte där mannen gör sig till kvinna och kvin-

nan till man, för det är ett förakt mot könet. Könet är inget som vi fixat eller hittat på. Det har Gud skapat och skapelsens ordning ska upprätthållas ända till slutet. I denna skapelsens ordning heter det att mannen är kvinnans huvud såsom Gud är Kristi huvud och Kristus är församlingens huvud. Här kommer problemen.

Vi måste be om nåd att kunna ta emot detta budskap utan att känna oss personligt attackerade, men vi öppnar vårt hjärta för sanningens ord. Då finns alla möjligheter att bli befriade, för sanningen gör fri!

Med feminismen kommer det inställs-amma smickret, lismandet, smilet, kort sagt, allt detta oäkta som vi är mästare på att spela. Då börjar den religiösa teatern. Men också hotet och det brutala våldet. Det finns ingen gräns på vad vi kan åstadkomma. Vi behöver verkligen sanningens ord.

Det är ingen tillfällighet att de som kommit Herren nära bad "rannsaka hjärta och njurar, pröva mig". När man blir medveten om faktiska förhållanden, då börjar man ana och förstå vad det innebär att ha sanning i hjärtegrunden – inte i teologi och teori. "Skapa i mig Gud ett rent hjärta".

Främlingar för varandra

Frälsning är upprättelse av människan, för Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. Jag tänker på Lot, Lots hustru och deras verksamhet i Sodom och samtiden med Abraham. De levde i samma tid och hade åtminstone en ytlig kontakt med varandra. De hade gjort sällskap i åtskilliga år, men nu hade de skilts åt. Det fanns ett svalg befäst mellan dessa två, och det fanns ingen bro som kunde överbrygga det.

Hur kunde detta svalg uppstå? Det kom väl inte under en vecka eller över en natt, det växte fram. Abraham och Lot kunde ha affärer ihop, men de kunde inte samtala om trons realiteter.

När Abraham talade om staden, då tänkte han på den med de fasta grundvalarna bortom horisonten. Men för Lot var det städerna på slätten som fängade. Hur skulle de kunna tala med varandra? Abraham hade väl inget intresse av Sodom, och Lot hade inget intresse av en stad som ingen kände till och

som ögonen inte såg, utan som man bara ägde i tron.

De talade inte bara förbi varandra. *De nådde inte varandra.* Det handlade inte om personkemi eller olika åsikter och uppfostran. Skillnaden var fundamental.

Jag tror att just detta kommer att markeras under den sista tiden. Fastän man offerar i samma offerbox och sjunger i samma psalmbok och går i samma gudstjänstlokal; engagerar sig i samma hjälpverksamhet och lever i samma kulturmiljö så kommer det att visa sig att man är främlingar för varandra.

Det finns ett kännetecken. Det är fråga om åt vilket håll vi har vårt sinne vänt. Det visar sig ganska snart om vi har sinnet vänt till det som är där ovan. Det är typiskt och påtagligt att människor på detta sätt blir främlingar för varandra. Och det främlingskapet är djupt. Det består i att man talar helt olika språk.

Det är viktigt att vi får klart för oss var vi hör hemma, vilken vi delar gemenskap med. Här måste till en väldig revolution i vår föreställningsvärld. Här måste rensas ut mycket av det vi samlat på oss. Det gäller inte sådant som kan värderas i klingande valuta, utan alla de skikt vi har i vårt sinne. Avlagringar från många års vandring, av torka, och kanske mycket vi lagt oss till med gör att vi fått väldigt svårt att ta emot Ordet och förverkliga det utan kompromisser.

Tillbaka till begynnelsen!

Vi måste tillbaka till det som var från början. Det är ingen lättvindig process. En del tror att det är väldigt enkelt, som något slags hokus pokus, för Gud är så god och ger oss allt vi vill ha och han gör nästan vad som helst för att vi ska vara tillfredsställda och glada och tycka om honom. Det är en förfärlig gudsbild, som inte stämmer på någon punkt.

Gud satte oss inte här för ett självförverkligande på något område. Hans uppgift och mening för oss är *Kristusförverkligande*. Guds vilja är att vi ska dö med honom, uppstå med honom och bli intagna och uppfyllda av den ande som var i Herren Jesus Kristus så att det blir vårt liv, vårt mål, vår spis: "Jag har mat som ni inte känner till". Vad är det för mat? "Att göra min himmelske Faders vilja".

Om vi går tillbaka till 1906 – vilken väckelse! Reformationen, den metodistiska väckelsen... Det kan verka väldigt förmätet, men ska vi uppleva den sista tidens fullkomliggörande och slutfrälsning; ska vi framåt så måste vi tillbaka ända till det som var från begynnelsen. Det blir en mödosam vandring, för det innebär att många av de skikt som avlagrats i vårt väsen och i vår gemenskap måste undanröjas. Traditionsskikt. Det är som årsringar, årtionden, århundraden eller årtusenden har avlagrats.

Vi måste tillbaka till det som var från begynnelsen. Det finns nämligen ingen annan möjlighet att komma tillbaka till

-När Jesus tar itu med en människas inre värld, börjar det också hända något med hennes yttre. Hon upprättas och blir det Gud vill att hon ska vara..

Golgota. Vi har fått en omfattande verksamhet, vars främsta kännetecken är att den avlägsnar sig allt mera ifrån kärnan och centrum, ifrån Golgota. Ett sken av gudsfruktan men avsaknad av kraften. Men jag vill inte tala mer om detta, jag vill att vi ska *uppleva* det! Och hur ska vi uppleva det?

Herren Jesus kommer till oss var och en om vi kan sätta oss ner, lugna oss, stilla oss, öppna våra sinnen för honom och låta honom fylla oss med sitt goda så att våra liv förvandlas till likhet med Herren Jesus Kristus.

Jag tror på ett andligt genombrott som gör upp med ljumheten, fariseismen, humanismen och nyandligheten, som

gör upp med feminismen och allt annat som infiltrerat sig och NU vill göra anspråk på att representera något högre, bättre, mera kristuslikt och kärleksfullt än Herren Jesus Kristus själv.

Låt oss tacka Jesus för den himmelska kärlekens kvalitéer som fyller oss så att ingenting blir omöjligt. Jesus har väldiga möjligheter att använda oss var och en om vi överlämnar oss åt honom utan förbehåll.

Jag ska nämna ytterligare något som av en och annan kan uppfattas som en oförsämdhet och en människofientlig nidsbild. Det är inte bara så att männen blir feminiserade, vilket i och för sig är äckligt – dessa feminina män med långt hår. Det är något med dessa feminina män som gör att de är mycket farliga. På ett alldeles särskilt sätt kommer de genom sin sentimentalitet att skapa relationer som är förödande, därför att de är baserade på lögn och leder fram till förljugenhet.

Jesus bevisade inte sin kärlek genom inställsamt och lismande flin eller någon sentimental välvilja. Han bevisade sin kärlek till oss genom att presentera det vi behövde: *sanningens ord*. Han var villig att betala priset som det innebar för att vi skulle drabbas och befrias av sanningens ord. Priset var inte något mindre än döden. Det finns ingen sanning utan korset. Korset avslöjar verkligheten och människan.

Civiliserad eller kultiverad så är människan ingenting annat än en kvalificerad syndare, som är farlig för sig själv och för sin omgivning.

Frälsningen är inget alternativ till andra metoder, tekniker och terapier. Frälsningen är en övergång från döden till livet, från Satans makt till Gud, från mörker till ljus. Detta kan inte ske genom att vi anammar en lära eller håller för sant vissa dogmer. Det kan ske uteslutande därigenom att vi möter den person, om vilket det står att han var frestad i allt, dock utan synd.

Det står vidare om honom: Han, denne Jesus, kan frälsa alla dem som kommer till Gud genom honom. När Jesus tar itu med en människas inre värld börjar det också hända något med hennes yttre, dvs, då upprättas hon och blir det Gud vill att hon ska vara. Inte en andevarelse eller ängel, men en sann *människa*.

Forts nästa sida

Guds stora plan är att göra oss till sanna, hela, harmoniska människor. Bibeln säger att då han får göra detta, blir vi gudsmänniskor. Om han kunde göra en karl, en hel man av ett stoft från jorden då han fick det i sin hand, så gör han en man med målet att växa upp till manlig mognad om han får materialet (stoftet) i sin hand. Skriften säger: *Varen män!* Han har inte gjort oss till ryggradslösa blötdjur, han har gett oss ryggrad.

Vi lever nu i den tid som kallas Människosonens dagar, den yttersta tiden. Det är en intensitet och snabbhet som vi aldrig varit med om tidigare i historien. Allting utvecklas med en hastighet som är helt unik. Då är det underbart att Herren vet hur mycket vi tål och orkar med. Därför kommer han att säga till ondskan: *så långt, men icke längre*. Mitt liv är inte i furstarnas händer. Min framtid bestäms inte av EU, FN eller andra internationella organisationer eller makthavare. Han sade att om inte den tiden blev förkortad, så skulle inget kött bli frälst. Men för de utvaldas, din och min, skull, sätter han stopp.

Frukta icke, du lilla hjord, ty det har behagat eder Fader att giva eder riket. Han sätter stopp, och så evakuerar han församlingen. Ända fram tills detta sker, kommer han att erbjuda varenda lärjunge, varenda pilgrim himmelsk assistans. Himlaburna trupper kommer att omge dig i din ensamhet. Himlaburen assistans kommer att styrka dig och befria dig från fruktan.

Det ska visa sig att inte ens de största prövningar och de värsta lidanden kan skada dig, ty härligheten står i direkt proportion till lidandet. Gud kommer inte att begå något misstag. Han vet precis. Vi förnimmer, inte genom futurologer, vetenskap och annat, som i och för sig är imponerande, men genom *Andens vittnesbörd*.

Anden och bruden ropar kom! Och de som hör det, ropar kom! Och som ett eko går rakt igenom universum och genom den himmelska härligheten hörs budet att församlingen håller på att förbereda sig. Tiden är inne för Lammets bröllop, och bruden har gjort sig redo. Snart är förberedelserna avslutade, och Jesu Kristi brud möter sin brudgum.

Suspendera ärkebiskopen!

Enligt Svenska Kyrkans egna förordningar är Hammar inte längre behörig att utöva prästämbetet. Enligt samma förordningar bör han dessutom stå under församlingstukt och vara suspenderad från nattvardsbordet.

INGEMAR BLOMBERG

Enligt Uppsala Nya Tidning (22/3) hölls 20/3 en solidaritetsgudstjänst för kurdernas sak i Uppsala Domkyrka under ledning av ärkebiskop K G Hammar. Bland deltagarna fanns representanter för muslimska och kristna riktningar.

Samtliga religiösa representanter fick be en bön för kurderna, enl. UNT. Hammar säger till UNT: "Det är viktigt att kunna be tillsammans. Vi tror på samma gudomliga verklighet även om vi uttrycker oss olika."

Men tror kristna och muslimer på samma gudomliga verklighet? Islam förnekar att Jesus är Messias och Guds Son. Man förnekar också att Jesus dog korsdöden. Jesus dog aldrig före himselfärden, enligt Islam. Därmed förnekar man även Jesu uppståndelse från de döda. Man förnekar att Jesu död och uppståndelse är vägen till frälsning. Man förnekar att Jesus är Frälsaren.

Jesus sade: "Ingen kommer till Fadern utom genom mig." Jesus avvisar alltså alla andra frälsningsvägar. Petrus säger om Jesus i Apg. 4:12: "Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bli frälsta."

I 1Joh.2:22-23 läser vi: "Vilken är Lögnaren, om icke den som förnekar, att Jesus är Kristus? Denne är Antikrist, denne som förnekar Fadern och Sonen. Var och en som förnekar Sonen, han har heller icke Fadern; den som bekänner Sonen, han har ock Fadern."

Vad Bibeln uttryckligen beskriver som "Antikrist" och "Villoläraren" och "Lögnaren", detta är alltså den "gudomliga verklighet" K G Hammar bekänner sig till.

Hammar avvisar Bibelns lära, att Jesus är enda vägen till frälsning då han anammar Islams förnekelse av Kristus. Hammar har därmed också i otvetydiga ordalag tagit avstånd från kristendomen. Detta förstärks också av hans synkretistiska religionsutövning (religion-sblandning).

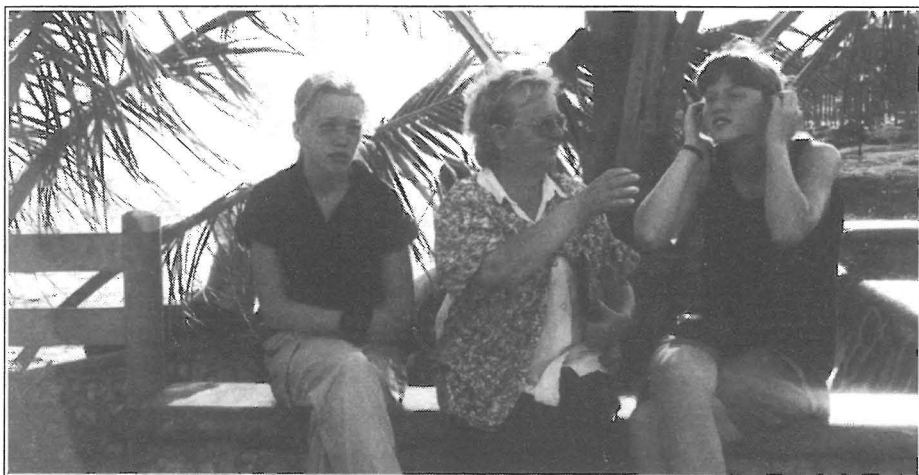
Enligt Svenska Kyrkans egna förordningar är Hammar inte längre behörig att utöva prästämbetet. Enligt samma förordningar bör han dessutom stå under församlingstukt och vara suspenderad från nattvardsbordet.

Då Hammar godtar antikristliga läror och avvisar Jesus som enda vägen till frälsning, då beträder han en väg som leder till evigt fördärv. Vad värre är; han förleder andra att gå samma väg till fördärvet.

Uppsala Nya Tidning uppmärksammade den sk "solidaritetsgudstjänsten" i Uppsala Domkyrka, och publicerade en artikel som fick sortera under "demonstration".

Rapport från besök i Santo Domingo

Missionär Ulla Näsholm flankerad av ungdomarna Veronica (tv) och Gabriella.

AGNETA ORELLANA ■■■■■

Tillsammans med skolflickorna Veronica och Gabriella har jag, som en naturlig del av Pilgrims-skolan, besökt församlingens missionsarbete i Dominikanska Republiken under tre veckor.

Vi fick se en hel del av den frukt som våra syskons arbete i Dominikanska Republiken under 19 år fört med sig. Vår utsända missionär Ulla Näsholm har tagit oss med till olika platser där vi mött människor som påtagligt berörts av Maranatabudskapet. Vi upplevde att det är just detta som förenar oss. Just nu når man många människor genom olika arbetsgrenar. Vår missionsläkare Doris Diaz predikar sedan många år för många behövande under sina mottagningar. Belkys Rodriguez förestår en skola som församlingen nyss öppnat i ett område där det finns många barn som lever i svår misär. Marcia Perez fortsätter med fängelsemissionen. Vår Ulla är engagerad på alla områden och samlar

till möten och vi fick följa med henne på besök hos en del trossyskon som bor i området Las Palmas, där vi tidigare hade vårt missionscenter, och där syskonen fortfarande samlas till husmöten och evangelisation.

Litet turister har vi också varit – sett historiska platser, städer, landsort och badstränder, så vi har fått en ganska heltäckande bild av landet. Där sker ständigt en utveckling och förbättringar av kommunikationer, datorisering, utbildning, osv. Men för många är livet en ständig kamp för att skaffa den dagliga födan: ris och bönor, att fylla kärl med vatten och kämpa mot elavbrott, sophögar, sjukdom och nöd.

En av de kulturchocker som möter oss svenskar är det öronbedövande buller som pågår dygnet runt. Radioapparater på högsta volym, bilkörning där tutande ingår i ett normalt körbeteende och möten i kyrkor där hög volym verkar betyda smörjelse! Behovet av undervisning är uppenbart.

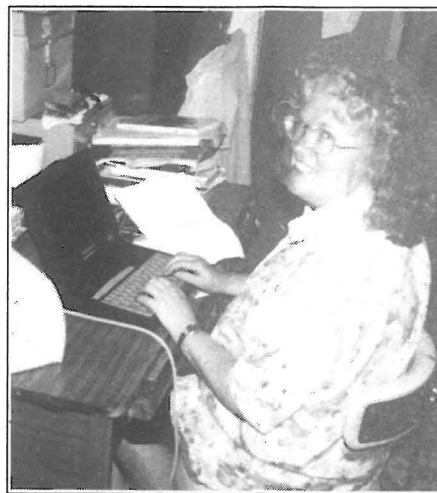
Vi upplever än mer hur privilegierade vi är som fått en så gedigen bibelundervisning i Maranataförsamlingen i Stockholm, speciellt om Jesu tillkom-

melse. Detta är ju lättare att bejaka teoretiskt än att låta det få konkreta konsekvenser i vardagen.

Vid ett av de tillfällen vi var samlade till ett enkelt bönemöte i ett hem, uttryckte en av de systrar vi haft gemenskap med i många år, sin stora tacksamhet till Gud för det hon fått lära om det urkristna församlingslivet. Hon hade förstått mer och mer att vi som trossyskon kommer att bli tvungna att hjälpa varandra praktiskt inför de svåra tider som stundar, kanske redan nu då vi hotas av svårigheter inför millennieskiftet.

I de församlingar och hem vi besökt har man ständigt frågat efter vår föreståndare Arne Imsen som de minns sedan han predikat och undervisat här under olika perioder under 80-talet. Speciellt gripande var att möta Olympia och dottern Marta som broder Arne döpt. Sandra, som Midnattsropets läsare känner till, har vunnit sin man för Jesus. Frälsningen har inneburit en revolution. De har börjat odla en liten lantbit och Sandra går en sömmerskekurs. På så sätt kan familjen förbättra sin sociala situation.

Vi träffade också en broder som evangeliserar som taxichaufför!!! Dessutom mötte vi några avfallingar som fick påminnas om frälsningens väg. Vi började dagarna med morgonbön och några skollektioner. Tre veckor gick fort och vi är väldigt tacksamma att vi fick göra denna resa. För min del var det en femtioårspresent, och jag hoppas att den nya kunskapen för flickorna kan bli till nytta i tjänst för Gud. Allt är videofilmat, så ni är välkomna till oss att själva se!

Agneta Orellana skrev rapporten från missionsfältet.

Kassetter från bibelskolan '98

Lö 981003

- ☐ 19.00 "Församlingen nu och framdeles" Arne Imsen

Sö 981004

- ☐ 11.00 "Vinna Kristus" Gunnar och Tage Nilsson
- ☐ 18.00 Väckelsemöte. A Imsen m fl.

Må 981005

- ☐ 18.00 Skolsituationen. A Imsen, m fl (Radio Maranata direkt)

Ti 981006

- ☐ 12.00 "Församling eller förening" Del I. Arne Imsen
- ☐ 15.00 "Församling eller förening" Del II. Arne Imsen
- ☐ 19.00 "Guds rike först" F Jacobsson

On 981007

- ☐ 12.00 "Kallade och utvalda" Tage Johansson.
- ☐ 15.00 Jesu liknelser, Matt 13. Sven Shimon.
- ☐ 19.00 Katastrofen i Dominikanska Republiken (Radio Maranata direkt)

To 981008

- ☐ 12.00 Andens gåvor I. T Nilsson
- ☐ 15.00 Andens gåvor II. T Nilsson
- ☐ 19.00 Samla inte skatter på jorden! Arne Imsen.

Fre 981009

- ☐ 12.00 Andens gåvor III. T Nilsson
- ☐ 15.00 Andens gåvor IV. T Nilsson
- ☐ 19.00 Gudaktighetens och laglöshetens hemlighet. Sven Shimon

Lö 981010

- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Sven Shimon, Karin Widén, Tage Johansson.

Sö 981011

- ☐ 11.00 Frimodigheten har med sig stor lön! Folke Jacobsson.
- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Stefan D, Paulus E, Roger L, Karin W, Barbro S, Agneta O, Ulla N, Berno W.

Må 981012

- ☐ 18.00 "Ecce Homo". Arne Imsen, m fl. (Radio Maranata direkt)

Ti 981013

- ☐ 12.00 Abrahams vandring. Arne Imsen.
- ☐ 15.00 Människosonens dagar. Arne Imsen.

- ☐ 19.00 Abrahams frigörelseprocess. Arne Imsen.

On 981014

- ☐ 12.00 Beroende av Gud. Folke Jacobsson.
- ☐ 15.00 Abraham och Lot. A Imsen
- ☐ 19.00 Abraham - Lot - Tera. Världen - jorden - Guds rike. Arne Imsen.

To 981015

- ☐ 12.00 Anden till tjänst T Johansson
- ☐ 15.00 Befäst i Ordet. T Johansson
- ☐ 19.00 "Kristusförverkligande - ej feminism!" Arne Imsen.

Fre 981016

- ☐ 12.00 Vad är väckelse? F Jacobsson
- ☐ 15.00 Fly från Sodom! Arne Imsen

Lö 981017

- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Predikan av Folke Jacobsson.

Sö 981018

- ☐ 11.00 Guds möjligheter. T Nilsson.
- ☐ 18.00 Väckelsemöte. "Herrens dag". Gunnar och Tage Nilsson

Ti 981020

- ☐ 12.00 "Guds vapenrustning" Del I Folke Jacobsson
- ☐ 15.00 "Guds vapenrustning" Del II Folke Jacobsson
- ☐ 19.00 "Guds vapenrustning" Del III Folke Jacobsson

On 981021

- ☐ 12.00 "Ta emot Jesu undervisning" Folke Jacobsson.
- ☐ 15.00 "Nära Jesus". Robin Widén.

- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Arne B, Paulus E, Stina F, Stig-Erik W, Folke J (Radio Maranata direkt)

To 981022

- ☐ 12.00 "Den som är ståndaktig..." Folke Jacobsson.

Fre 981023

- ☐ 12.00 "Trolovad med Kristus". Tage Nilsson
- ☐ 15.00 "Älskar jag Jesus?". Tage Nilsson
- ☐ 19.00 "Älskar jag Gud och medmänniskorna?" Tage Nilsson.

Lö 981024

- ☐ 19.00 Väckelsemöte. "Jag vill upprätta ett förbund". Predikan av Gunno Andersson.

Sö 981025

- ☐ 11.00 "Frigörelse". Gunnar och Tage Nilsson
- ☐ 18.00 Väckelsemöte. Norska ungdomar, Folke Jacobsson.

Må 981026

- ☐ 12.00 "I tid och otid". F Jacobsson
- ☐ 15.00 "Fyllas av tro och helig ande". Folke Jacobsson
- ☐ 18.00 Bokmässan i Göteborg (Radio Maranata direkt)

Ti 981027

- ☐ 12.00 "Jesu uppdrag". B Widén
- ☐ 15.00 Vägen är öppen till Gud! Michael Hafsahl.
- ☐ 19.00 Maranataropets konsekvenser. Arne Imsen.

On 981028

- ☐ 12.00 Tveeggat svärd. F Jacobsson.
- ☐ 15.00 Ordet som går i uppfyllelse. Fred Örtengen.

To 981029

- ☐ 19.00 Gud kan använda alla. Folke Jacobsson.

Fre 981030

- ☐ 19.00 Väckelsemöte. "Golgataundret." Kjell Roos predikar

Lö 981031

- ☐ 11.00 Tro och vision. Gunno Andersson predikar.
- ☐ 15.00 Litteraturmissionen. Rapport från bokmässan, m.m.
- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Gunno Anderson predikar.

Sö 981101

- ☐ 11.00 Vår uppgift i ändens tid. Folke Jacobsson
- ☐ 15.00 Mission. Barbro Schröder, Karin o Berno Widén, Folke Jacobsson.

Varje kassett endast 10:- +porto

(självkostnadspris, OBS! vissa möten är 2 kassetter)

Beställes från:

**Bällsta Media Center,
Box 201 34, 161 02 BROMMA**

Tel: 08-98 56 83, fax, 08-98 21 39

1999

**"Låt
Kristi Ord
rikligen
bo ibland er!"**

- ♦ BIBELSTUDIER
- ♦ VÄCKELSEMÖTEN
- ♦ RADIOPROGRAM

Vill Du ha genuina inspelningar från Maranatafolkets missionscenter varje månad direkt hem till dig?

Du kanske är hindrad av geografiska eller andra omständigheter att vara med i mötena. Därför vill vi på detta sätt hjälpa dig att ändå få ta del av undervisning, sång och vittnesbörd!

☒ JA! Jag vill gärna ha månadens kassett hemskickad och betalar endast kassett- och portokostnad (10kr / kassett + porto).

Jag betalar via postgiro 495 46 24 -5

Namn:.....

Adress:.....

Postadr:.....

Sänd till följande adress eller ring:

Bällsta Media Center

Box 201 34

161 02 BROMMA

Tel: 08-98 56 83, Fax: 08-98 21 39

Löftesstjärnan

*När mödosam min
vandring är
i tåredalens djup
Jag ensam är -
ty ingen kan mig nå
bland höga branter stup.*

*Då lyfts min blick -
och jag kan se
Guds löftesstjärna klar.
Den lyser upp
min mörka stig
Den skapats av min Far.*

*Den visar mig att steg
för steg
jag går mot ljusets höjd.
På Ordets grund,
i Andens kraft
ej längre går jag böjd.*

Ulla Johansson

Ny form av avlat?

Den kände amerikanske pastorn John Avanzini, som gett ut ett antal böcker om hur man får god ekonomi, sände i slutet av förra året brev till 16.000 adresser på personer som tidigare fått någon av hans böcker. Han erbjöd mottagarna att ta hand om deras skulder. I brevet var inneslutna 12 klistermärken med texten "fullt betalt". Den driftige predikanten anmodade mottagaren att klistra dessa märken över sina största räkningar och sedan sända alla dessa fakturor till honom, tillsammans med en "trosgåva", som skulle motsvara en procent av den samlade skulden.

Den 20:e november brände Avanzini i en ceremoni alla dessa räkningar i Jesu namn. Historien förmäler inte hur fordringsägarna ställer sig till detta, mildt sagt, egendomliga sätt att befria sig från skulder.

Den som satt sig i skuld kan väl inte smita undan ansvaret att betala sina räkningar genom att överlämna dem åt en pastor att brännas upp? Gangsterfasoner! Jag kommer osökt att tänka på påvekyrkans alla ogudaktiga metoder att erbjuda syndernas förlåtelse utan det enda betalningsmedel som gäller inför en helig Gud.

SF

Pingströrelsen representerad vid katolske ärkebiskopens invigning

Katolska kyrkan i Sverige har fått ny ärkebiskop. Inbjuden att övervara invigningshögtiden, då karmelitmunken Anders Arborelius från Skåne blev ny ärkebiskop i Katolska Kyrkan, var också föreståndaren för Filadelfiaförsamlingen i Stockholm, Sten Gunnar Hedin.

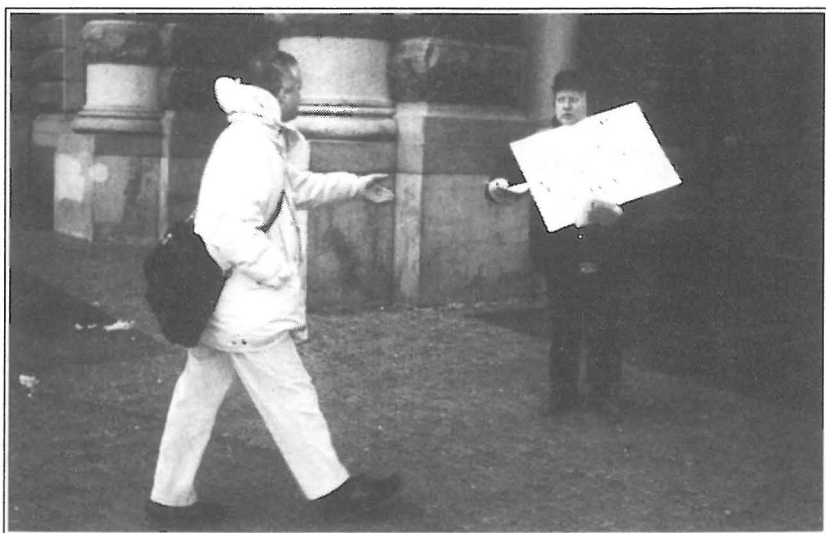
Enligt egen uppfattning representerade han hela pingströrelsen i Sverige, eftersom Filadelfiaförsamlingen i Stockholm av hävd, utan formellt mandat, genom sin pastor representerar hela pingströrelsen på riksnivå i ekumeniska sammanhang.

Beslutet att acceptera inbjudan förankrades i Filadelfiaförsamlingens ledning, eftersom en gåva överlämnades från församlingen till den nyinvidgade biskopen. Sten Gunnar Hedin överlämnade också en gåva från Frikyrkosamrådet i egenskap av dess ordförande. Gåvorna bestod av två böcker, en bok om frikyrkans historia i Stockholm, skildrad utifrån dess byggnader, och den andra var "Frikyrkor i samverkan" av Torsten Bergsten.

Pingtpastorn fann tillställningen imponerande och mycket spännande.

AO

Demonstration utanför riksdagshuset

Folke Jacobsson med plakat och traktat utanför Sveriges riksdag.

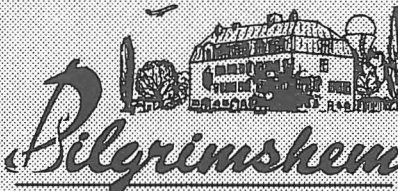
Med Folke Jacobsson i spetsen stod en grupp maranatavittnen utanför riksdagshuset första veckan i mars, då den omdiskuterade Ecce Homo-utställningen visades där. Med en traktat om vad Bibeln säger om homosexuellt samliv, och dess skadeverkningar, skriven av Arne Imsen, samt plakat med varningstexter, nådde man både gatuflanörer och riksdags- och regeringsledamöter.

Fastän många hade uttryckt avsky och reservationer, fanns endast denna lilla grupp från Maranataförsamlingen på plats med protester mot detta ödesdigra riksdagsbeslut.

Folke berättar:

-Reaktionerna bland människorna som gick förbi var blandade. Många önskade oss lycka till och menade att det var rätt att protestera mot tillställningen. Men andra, särskilt de homosexuella, var mycket hätska, och förbannade oss. Vi upplevde dock ett andligt övertag och kände verkligen Guds beskydd där vi stod.

-Att denna utställning bereddes plats i riksdagshuset är kulmen på den homosexuella rörelsens framfart, med allt vad dess krav innebär, både ekonomiskt och på lagstiftningens område. ■

Pilgrimshem
Hotell & Vandrarhem

**1/2 landningsbana
från Bromma flyg!**

E. 545:- inkl frukost
D. 650:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma (vid grind B)
08-627 55 55
-För prisets och miljöns skull!

**BÄLLSTA
TAXI**

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

**Sthlm-
Arlanda**

340:-

08-28 25 22
Tryggare kan väl ingen fara...

MidnattsRÖPET

MARANATA

-Du är Herre

KOM!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

DÅ IDEELLT KÄMPANDE profana och kristna svenska folkrörelser med olika stödformer köpts upp av staten, initierades dialog-epoken för solidariskt samarbete för samhällsnyttan. Fria, självständiga och frispråkiga förkunnare klev in i roller som ombudsmän och funktionärer med mjuka ryggar och inställsamma ord för subventionsprojekt, som kunde ge bildning, sysselsättning och försörjning åt arbetslösa inom kulturlivet. Men inte frälsning. Stödformerna har varit många och förödande för församlingar och medier. Lösensumman gav folkrörelserna status som halvstatliga myndigheter och de statsstödda medierna anpassades till en helt ny bidragssituation.

DEN KRISTNA PRESSEN har anpassat sig och i mycket stor utsträckning förlorat sin identitet. Den kämpar för sin överlevnad efter samma linjer som det "kristna" partiet: att söka bredda underlaget genom att icke profilera sig och vara avideologiserat religiöst underhållande magasin och så litet väckelsekristen som det över huvud taget är möjligt. Media 2000 i Jönköping är mitt vittne; där den djupare liggande frågan egentligen var *hur* man ska överleva - inte *varför*!

Existensberättigandet borde ifrågasättas. Subventionsekumeniken behöver nämligen bara *ett* organ med proffsiga högavlönade tidningsmakare. Speciellt ett av veckomagasinen med kristet förtecken är i det avseendet banbrytande och en annan tidning ett avskräckande exempel på konjungturstyrd underkastelse för pengarnas skull. Tidningens orientering till landets katolska parti var både oförsvarlig, genant och svekfull. Handlingssättet uppfattas i andra sammanhang som prostitution..

LÅNGT UTANFÖR DEN subventionsförtryckta, materialistiska och kommersiella mediavärlden lever detta oproffsiga väckelseblad sitt eget liv till förargelse, uppbyggelse eller total likgiltighet för etablerad kyrklighet. Denna Härold för andlig väckelse och fri mission är smal, men viktig. Den är inte nyhets-snuttifierande för marknadsföringens skull och har inget kulturkoketteri i sina spalter. Dessutom saknar den helt malplacerade väderleksprognoser samt radio- och TV-tablåer. Spalterna måste ha ett renodlat väckelsekristet ärende till vårt folk! Den basunerar ut budskapet om Jesu tillkommelse med tydliga signaler, okyrkligt och oanpassat.

Den är fri och oberoende i sitt uppdrag, eftersom den inte är födkrok för någon yrkeskategori med krav på marknadsmissiga löner och förmåner. Tidningen skapas helt ideellt av amatörer; av maranatavittnen, som fascinerats av hoppets budskap och passionerat alltid ropar ut evangeliet om detta levande hoppets fullbordan: *Jesu tillkommelse*. Det budskapet är otidsenligt och kan inte säljas för att bereda någon materiell vinning åt någon. Det är en del av den kristna församlingens tidlösa uppdrag och ska möjliggöras genom ett nytestamentligt offerliv.

I huvudstaden finns det en dagstidning, som delas ut gratis. Den finansieras med annonser och ger ekonomisk vinst. På liknande sätt delas tidningen Midnattsropet ut fritt. Den finansieras emellertid på nytestamentligt vis genom offer med avsikten att väcka och vinna människor för Gud, och är ett konkret uttryck på tro verksam genom kärlek. Inbetalningskortet som medföljer förmedlar ditt offer!

VILL DU VARA MED i denna glädjefyllda kurirtjänst och bli en medarbetare för att skapa och sprida denna härold för andlig väckelse och fri mission, så är du varmt välkommen. Herren behöver oss alla, och vi behöver varandra. Låt oss betala det pris som i detta fall är något helt annat och långt mer än prenumerationsavgift. Tiden är kort!

"Skaffa er vänner med hjälp av den orättfärdige mammon, för att de skall ta emot er i de eviga boningarna, när världslig rikedom har tagit slut.

--- Ni kan inte tjäna både Gud och mammon."

Simon Jure-Lund

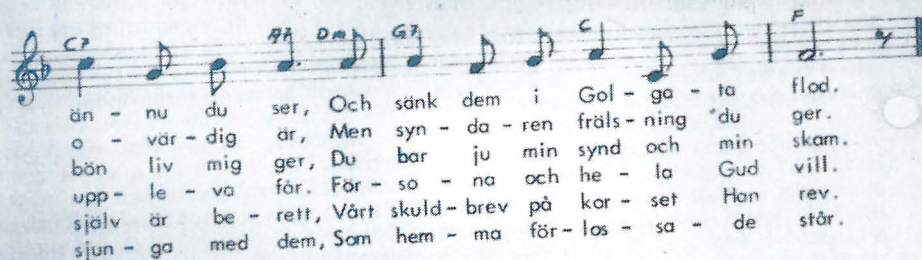
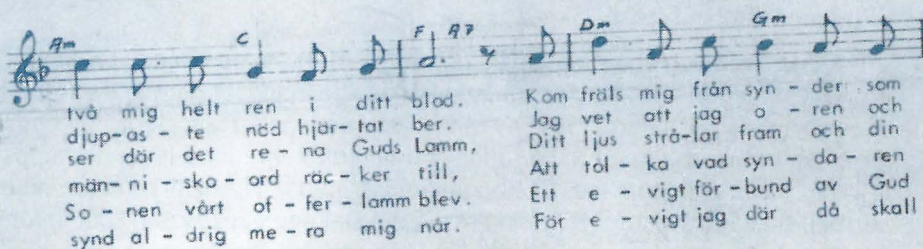
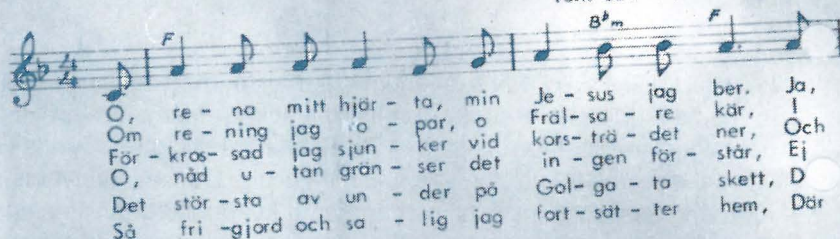
O, rena mitt hjärta

Nr 259 i Särilaregn

O RENA MITT HJÄRTA

Nr 46

Text och musik: Arne Imsen

Ur SÄRLAREGN nr 135 Insjungen av Arne Imsen på MRM 23

Finn Arne Imsen
(1930-1999)

Föddes 17 oktober 1930 utanför Oslo. Ensam pojke i en familj med åtta barn. Fadern var snickare och pingstpredikant. Modern samlade traktens barn till söndagsskola.

Efter kriget flyttade familjen till Sverige. Arne Imsen gick Filadelfiaförsamlingens bibelskola i Stockholm åren 1947-49, och kom mycket ung ut på fältet som evangelist. Vid förnyelseväckelsen i början av 50-talet engagerade han sig i en fri församling på Östermalm; Kristen Gemenskap.

I samband med en personlig kallelsekris och frigörelseprocessen från den allt mera etablerade och institutionaliserade pingströrelsen fick Arne Imsen en natt denna sång, som han under några minuter skrev ned.

Efter denna upplevelse, var hans inriktning klar för hela livet: Den lokala församlingens suveränitet med dess uppgift att fri från all inomvärldslig styrning vara en himmelsk fyrbåk i tiden. Arne Imsen kallades till Örebro Fria församling, där han var föreståndare i tre år. Det var där man började annonsera under proklamationen Maranata.

1963 kallades han till Maranataförsamlingen i Stockholm, där han var föreståndare fram till sin bortgång.

Förkunnelsen att gå ut till Jesus Kristus, utanför lägret och bära hans smälek, och maningen att göra sig redo inför Jesu snara tillkommelse var tongivande under hela hans liv.